

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο πενταμελές τμήμα)
της 2ας Μαΐου 1995 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-163/94 και T-165/94,

NTN Corporation, εταιρία ιαπωνικού δικαίου με έδρα την Οζάκα (Ιαπωνία), εκπροσωπούμενη από τον Jürgen Schwarze και τον Malte Sprenger, δικηγόρο Düsseldorf, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Claude Penning, 78, Grand-rue,

και

Koyo Seiko Co. Ltd, εταιρία ιαπωνικού δικαίου με έδρα την Οζάκα, εκπροσωπούμενη από τον Jacques Buhart, δικηγόρο Παρισιού, και τον Charles Kaplan, barrister, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt,

προσφεύγουσες,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τους Ramon Torrent και Jorge Monteiro, νομικούς συμβούλους, επικουρούμενους από τους

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Hans-Jürgen Rabe και Georg Berrisch, δικηγόρους Αμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Bruno Eynard, διευθυντή της Διευθύνσεως Νομικών Υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

υποστηριζόμενου από τη

Federation of European Bearing Manufacturers' Associations, εκπροσωπούμενη από τους Dietrich Ehle και Volke Schiller, δικηγόρους Κολωνίας, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο αφενός τους δικηγόρους Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt (υπόθεση T-163/94), και αφετέρου τον δικηγόρο Marc Lucius, 6, rue Michel Welter (υπόθεση T-165/94),

και υποστηριζόμενου επίσης στην υπόθεση T-165/94 από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Éric White, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον Claus-Michael Harpe, δημόσιο υπάλληλο κράτους μέλους αποσπασμένο στην Επιτροπή, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

παρεμβαίνουσες,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2849/92 του Συμβουλίου, της 28ης Σεπτεμβρίου 1992, περί τροποποιήσεως του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ κατά τις εισαγωγές ενσφαιρών τριβέων (ρουλεμάν με σφαιρίδια), με μέγιστη διάμετρο υπερβαίνουσα τα 30 χιλιοστά, καταγωγής Ιαπωνίας, που έχει επιβληθεί με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1739/85 (ΕΕ L 286, σ. 2),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τρίτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Biancarelli, Πρόεδρο, R. Schintgen, C. P. Briët, R. García-Valdecasas και C. W. Bellamy, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 19ης Οκτωβρίου 1994,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Κανονιστικό πλαίσιο και ιστορικό της διαφοράς

- ¹ Με τις παρούσες προσφυγές ζητείται η ακύρωση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2849/92 του Συμβουλίου, της 28ης Σεπτεμβρίου 1992, περί τροποποιήσεως του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ κατά τις εισαγωγές ενσφαιρών τριβέων (ρου-

λεμάν με σφαιρίδια), με μέγιστη διάμετρο υπερβαίνουσα τα 30 χιλιοστά, καταγωγής Ιαπωνίας, που έχει επιβληθεί με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1739/85 (ΕΕ L 286, σ. 2, όπως διορθώθηκε στην ΕΕ 1993, L 72, σ. 36, στο εξής: κανονισμός 2849/92 ή επίδικος κανονισμός). Ο κανονισμός αυτός εκδόθηκε βάσει των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 2423/88 ή βασικός κανονισμός).

- 2 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1739/85 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1985, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων τύπων ρουλεμάν με μπιλίες και ρουλεμάν με κωνικούς κυλίνδρους, καταγωγής Ιαπωνίας (ΕΕ L 167, σ. 3, στο εξής: κανονισμός 1739/85), ο οποίος τροποποιήθηκε με τον επίδικο κανονισμό, είχε επιβάλει οριστικούς δασμούς αντιντάμπινγκ, οι οποίοι κυμαίνονταν από 1,2 έως 21,7 %, επί των εισαγωγών ενσφαιρών τριβέων καταγωγής Ιαπωνίας με μέγιστη εξωτερική διάμετρο μεγαλύτερη των 30 χιλιοστών (mm). Στα προϊόντα που κατασκεύαζαν οι NTN Corporation (στο εξής: NTN) και η Koyo Seiko Co. Ltd (στο εξής: Koyo Seiko) είχε επιβληθεί συνελπώς οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ ύψους 3,2 και 5,5 % αντίστοιχα.
- 3 Κατά το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 2423/88, διεξάγεται επανεξέταση των δασμών αντιντάμπινγκ μεταξύ άλλων, «αν τη ζητήσει ενδιαφερόμενο μέρος το οποίο υποβάλλει αποδεικτικά στοιχεία μεταβολής των συνθηκών, επαρκή για να δικαιολογήσουν την ανάγκη της επανεξέτασης αυτής, υπό την προϋπόθεση ότι παρήλθε ένα τουλάχιστον έτος από την περάτωση της έρευνας». Κατά το άρθρο 14, παράγραφος 2, όταν κρίνεται ότι δικαιολογείται επανεξέταση, επαναλαμβάνεται η έρευνα, αν οι περιστάσεις το απαιτούν.
- 4 Το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 2423/88 ορίζει ότι «οι δασμοί αντιντάμπινγκ (...) παύουν να ισχύουν πέντε χρόνια μετά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος τους». Εντούτοις, όταν ένα μέτρο κατά το άρθρο 14 βρίσκεται υπό επανεξέταση κατά τη λήξη της πενταετούς περιόδου, το άρθρο 15,

παράγραφος 4, προβλέπει ότι «το μέτρο εξακολουθεί να ισχύει εν αναμονή του αποτελέσματος που θα προκύψει από την επανεξέταση. Σχετική ανακοίνωση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* πριν από τη λήξη της σχετικής πενταετούς περιόδου».

- 5 Στις 27 Δεκεμβρίου 1988 η Federation of European Bearing Manufacturers' Associations (στο εξής: FEBMA) υπέβαλε αίτηση επανεξέτασης των δασμών αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί με τον κανονισμό 1739/85. Η Επιτροπή έκρινε ότι η αίτηση αυτή περιείχε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία, ώστε να δικαιολογείται η έναρξη της διαδικασίας επανεξέτασης, και κίνησε τη διαδικασία της έρευνας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του κανονισμού 2423/88. Στις 30 Μαΐου 1989 δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (C 133, σ. 3) ανακοίνωση που πληροφορούσε τους ενδιαφερομένους για την έναρξη της διαδικασίας επανεξετάσεως.
- 6 Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επανεξετάσεως έληξε η πενταετία που προβλέπεται από το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 2423/88 ως διάρκεια ισχύος των δασμών αντιντάμπινγκ. Κατόπιν αυτού, η Επιτροπή δημοσίευσε στις 31 Μαΐου 1990 (EE C 132, σ. 5) ανακοίνωση για το ότι τα υφιστάμενα μέτρα θα εξακολουθούσαν να ισχύουν, σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 4, του κανονισμού 2423/88, εν αναμονή του αποτελέσματος της επανεξετάσεως.
- 7 Κατόπιν της έναρξεως της διαδικασίας επανεξετάσεως, οι προσφεύγουσες απάντησαν στα ερωτηματολόγια που τους απέστειλαν τα κοινοτικά όργανα. Τα στοιχεία που τους ζητήθηκαν αφορούσαν την περίοδο από 1η Απριλίου 1988 μέχρι την 31η Μαρτίου 1989 (στο εξής: περίοδος έρευνας ή περίοδος αναφοράς).
- 8 Η Κογο Seiko ισχυρίζεται ότι στις 15 Φεβρουαρίου 1991 η Επιτροπή πληροφόρησε τη Συμβουλευτική Επιτροπή Αντιντάμπινγκ, σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 2423/88, σχετικά με την πρόθεσή της να θέσει

τέρμα στη διαδικασία επανεξετάσεως και να επιτρέψει τη λήξη της ισχύος των δασμών αντιντάμπινγκ. Η συμβουλευτική αυτή επιτροπή απέρριψε την πρόταση της Επιτροπής τον Μάιο 1991.

- 9 Με έγγραφα της 5ης Δεκεμβρίου 1991 και της 11ης Δεκεμβρίου 1991, τα οποία απέστειλε στην Koyo Seiko και στη NTN αντίστοιχα, η Επιτροπή διαβίβασε στις προσφεύγουσες, μεταξύ άλλων, δύο πίνακες που αφορούσαν την κοινοτική αγορά των επίμαχων εν προκειμένω προϊόντων. Οι πίνακες αυτοί, των οποίων τα στοιχεία δεν αμφισβητούνται από κανέναν από τους διαδίκους, παρατίθενται κατωτέρω, με εξαίρεση των στοιχείων που αφορούν το έτος 1987.

Ένσφαιροι τριβείς > 30 mm — Συνολική αγορά ΕΚ χωρίς την εντός της Ευρώπης ιαπωνική παραγωγή

Πωλήσεις σε εκατομμύρια ECU

	1986	1988	Περίοδος αναφοράς*	Μεταβολή μεταξύ 1986 και περιόδου αναφοράς
<i>Πωλήσεις των:</i> Παραγωγών ΕΚ εντός της ΕΚ	819,7	903,0	922,4	+ 12,5 %
Εισαγωγές στην ΕΚ από την Ιαπωνία	65,1	68,4	70,5	+ 8,3 %
Εισαγωγές από: ΗΠΑ	45,3	39,4	39,9	- 11,9 %
Άλλες χώρες	160,8	155,8	163,6	+ 1,7 %
ΣΥΝΟΛΟ ΑΓΟΡΑΣ	1090,9	1166,6	1196,4	+ 9,7 %
<i>Μερίδιο αγοράς:</i> Παραγωγών ΕΚ	75,1 %	77,4 %	77,1 %	+ 2,7 %
Εισαγωγών από Ιαπωνία	6,0 %	5,9 %	5,9 %	- 1,7 %
ΗΠΑ	4,1 %	3,4 %	3,3 %	- 19,5 %
Άλλες χώρες	14,8 %	13,3 %	13,7 %	- 7,4 %

* Εάν για το έτος/την περίοδο αναφοράς περιληφθεί η ιαπωνική παραγωγή εντός της ΕΚ, η οποία εκτιμάται ότι πραγματοποιεί πωλήσεις αξίας 68,5 εκατομμυρίων ECU (για πωλήσεις 40 εκατομμυρίων τεμαχίων), το μερίδιο αγοράς των παραγωγών «ΕΚ» μειώνεται από 77,1 σε 72,9 %. Το μερίδιο αγοράς των Ιαπώνων αυξάνει από 5,9 σε 11 %.

Ένσφαιροι τριβείς > 30 mm — Συνολική αγορά ΕΚ

Εκατομμύρια τεμάχια

	1986	1988	Περίοδος αναφοράς	Μεταβολή μεταξύ 1986 και περιόδου αναφοράς
<i>Πωλήσεις των:</i> Παραγωγών ΕΚ* εντός της ΕΚ	265,8	300,2	305,2	+ 14,8 %
Εισαγωγές στην ΕΚ από Ιαπωνία	33,5	34,0	34,4	+ 2,7 %
Εισαγωγές από: άλλες χώρες*	124,9	121,4	125,1	+ 0,2 %
ΣΥΝΟΛΟ ΑΓΟΡΑΣ	424,2	455,6	464,7	+ 9,5 %
<i>Μερίδιο αγοράς:</i> Παραγωγών ΕΚ	62,7 %	65,9 %	65,7 %	+ 4,8 %
Ιαπόνων παραγωγών	7,9 %	7,5 %	7,4 %	- 6,3 %
Εισαγωγές από: άλλες χώρες	29,4 %	26,6 %	26,9 %	- 8,5 %

* Εκτίμηση σε τόνους βάσει των στοιχείων του Eurostat.

- 10 Στις 28 Σεπτεμβρίου 1992 το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό 2849/92. Το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού, ο οποίος άρχισε να ισχύει στις 2 Οκτωβρίου 1992, έχει ως εξής:

«Οι οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ, που έχουν επιβληθεί με το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1739/85 επί των προϊόντων που ορίζονται κατωτέρω, τροποποιούνται σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις:

- 1) Επιβάλλεται οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ενσφαιρών τριβέων (ρουλεμάν με σφαιρίδια), με μέγιστη εξωτερική διάμετρο υπερβαίνουσα τα 30 χιλιοστά, που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 8482 10 90, καταγωγής Ιαπωνίας.

2) Ο δασμός αντιντάμπινγκ, εκφρασμένος ως ποσοστό της καθαρής τιμής του προϊόντος “ελεύθερο στα σύνορα της Κοινότητας”, πριν από την επιβολή του δασμού, καθορίζεται σε 13,7 % (συμπληρωματικός κωδικός Ταριχ 8677), εκτός από την περίπτωση που το εν λόγω προϊόν κατασκευάζεται από τις ακόλουθες επιχειρήσεις, για τις οποίες το ποσό του δασμού αντιντάμπινγκ καθορίζεται ως εξής:

(...)

— NTN Corporation, Osaka 11,6 %

(...)

3) Δεν επιβάλλονται δασμοί αντιντάμπινγκ στους εσφαίρους τριβείς με μέγιστη εξωτερική διάμετρο υπερβαίνουσα τα 30 χιλιοστά που κατασκευάζονται από τις ακόλουθες επιχειρήσεις:

(...) [ακολουθεί πίνακας των επιχειρήσεων αυτών].

4) Οι τιμές “ελεύθερο στα σύνορα της Κοινότητας” είναι καθαρές, εφόσον στους όρους πωλήσεων προβλέπεται πληρωμή εντός 90 ημερών από την αποστολή.

Αυξάνονται ή μειώνονται κατά 1 % αναλόγως με την αύξηση ή μείωση ανά μήνα της προθεσμίας πληρωμής.

5) Εφαρμόζονται οι ισχύουσες διατάξεις για τους τελωνειακούς δασμούς.»

- 11 Στις 13 Σεπτεμβρίου 1993 το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2554/93, με τον οποίο καταργήθηκε η παράγραφος 4 του άρθρου 1 του κανονισμού 2849/92 (ΕΕ L 235, σ. 7, στο εξής: κανονισμός 2554/93).

Διαδικασία

- 12 Υπό τις συνθήκες ακριβώς αυτές η NTN και η Koyo Seiko άσκησαν τις παρούσες προσφυγές, με δικόγραφα που πρωτοκολλήθηκαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 20 Δεκεμβρίου 1992 και στις 13 Ιανουαρίου 1993 αντίστοιχα.
- 13 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Απριλίου 1993, η FEBMA ζήτησε να παρέμβει υπέρ του καθού στην υπόθεση NTN κατά Συμβουλίου. Η αίτηση παρεμβάσεως έγινε δεκτή με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 1993.
- 14 Η Επιτροπή και η FEBMA υπέβαλαν, με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 18 Μαΐου 1993 και στις 24 Μαΐου 1993 αντίστοιχα, αίτηση παρεμβάσεως υπέρ του καθού στην υπόθεση Koyo Seiko κατά Συμβουλίου. Οι αιτήσεις παρεμβάσεως της Επιτροπής και της FEBMA έγιναν δεκτές με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου στις 16 Ιουνίου 1993 και στις 15 Σεπτεμβρίου 1993 αντίστοιχα.
- 15 Με χωριστό δικόγραφο, της 28ης Ιουλίου 1993, η Koyo Seiko ζήτησε από το Δικαστήριο να υποχρεώσει το Συμβούλιο να προσκομίσει την πρόταση που είχε υποβάλει η Επιτροπή στα μέλη της Συμβουλευτικής Επιτροπής Αντιντάμπινγκ στις 15 Φεβρουαρίου 1991, καθώς και κάθε άλλο έγγραφο που απέστειλε μεταγενέστερα η Επιτροπή στα μέλη της συμβουλευτικής επιτροπής σχετικά με την πρόταση αυτή. Το Συμβούλιο κατέθεσε τις παρατηρήσεις του επί της αιτήσεως αυτής στις 20 Αυγούστου 1993.

- 16 Με διατάξεις της 18ης Απριλίου 1994, το Δικαστήριο παρέπεμψε τις παρούσες υποθέσεις στο Πρωτοδικείο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 της αποφάσεως 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993, για την τροποποίηση της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 144, σ. 21), και της αποφάσεως 94/149/ΕΚΑΧ, ΕΚ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 1994 (ΕΕ L 66, σ. 29).
- 17 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τρίτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.
- 18 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τις δημόσιες συνεδριάσεις που διεξήχθησαν στις 19 Οκτωβρίου 1994.
- 19 Με διάταξη του Προέδρου του τρίτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου της 21ης Μαρτίου 1995, αποφασίστηκε η συνεκδίκαση των υποθέσεων T-163/94 και T-165/94 προς τον σκοπό εκδόσεως κοινής αποφάσεως.

Αιτήματα των διαδίκων

Υπόθεση T-163/94

- 20 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 του κανονισμού 2849/92, καθόσον επιβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ στην προσφεύγουσα,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

21 Το καθού ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή,
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

22 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή,
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων της παρεμβαίνουσας.

Υπόθεση T-165/94

23 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 του κανονισμού 2849/92, καθόσον θίγει την προσφεύγουσα,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

24 Το καθού ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή,
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

25 Οι παρεμβαίνουσες δεν κατέθεσαν παρατηρήσεις στην υπόθεση T-165/94.

Επί της ουσίας

- 26 Η NTN, προσφεύγουσα στην υπόθεση T-163/94, προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως. Με τον πρώτο λόγο ισχυρίζεται ότι ο επίδικος κανονισμός εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 9, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, καθόσον δεν εκθέτει επαρκείς λόγους για τη μη τήρηση της συνήθους προθεσμίας ενός έτους, την οποία προβλέπει η διάταξη αυτή. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο επίδικος κανονισμός είναι παράνομος, επειδή το Συμβούλιο παρέλειψε να αποδείξει την ύπαρξη ζημίας της κοινοτικής βιομηχανίας και δεν προσδιόρισε ορθά τα πιθανά αποτελέσματα της λήξεως της ισχύος των υφισταμένων μέτρων. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αφορά την κατάχρηση εξουσίας. Συναφώς η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, αν η διαδικασία είχε περατωθεί εντός της προθεσμίας του άρθρου 7, παράγραφος 9, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, τα κοινοτικά όργανα δεν θα μπορούσαν να διαπιστώσουν την ύπαρξη καμιάς ζημίας. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αφορά την παράβαση του άρθρου 12, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι το άρθρο 1, παράγραφος 4, του επίδικου κανονισμού επέβαλε «ελαστικό» δασμό αντιντάμπινγκ.
- 27 Η Koyo Seiko, προσφεύγουσα στην υπόθεση T-165/94, προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος αφορά την παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 1, και του άρθρου 4, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού 2423/88, καθόσον το Συμβούλιο επέβαλε οριστικούς δασμούς αντιντάμπινγκ παρά το γεγονός ότι δεν είχε διαπιστώσει την ύπαρξη ζημίας ή κινδύνου ζημίας. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αφορά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 4, του κανονισμού 2423/88, καθόσον το Συμβούλιο επέβαλε οριστικούς δασμούς αντιντάμπινγκ παρά το γεγονός ότι δεν υπήρχε καμία πιθανότητα επελεύσεως σημαντικής ζημίας. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αφορά κατάχρηση εξουσίας, συνισταμένη στο γεγονός ότι το Συμβούλιο επέβαλε δασμούς αντιντάμπινγκ, μολοντί γνώριζε ότι η κοινοτική βιομηχανία ούτε υφίστατο ούτε κινδύνευε να υποστεί ζημία. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αφορά παράβαση του άρθρου 7,

παράγραφος 9, στοιχείο α', του κανονισμού 2423/88, συνισταμένη στο ότι η διαδικασία επανεξετάσεως διήρκεσε 41 μήνες. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αφορά το ύψος του δασμού αντιντάμπινγκ και αντλείται από παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 3, του κανονισμού 2423/88. Ο έκτος λόγος αφορά παράβαση ουσιώδους τύπου, καθόσον τα κοινοτικά όργανα παρέλειψαν να γνωστοποιήσουν στην προσφεύγουσα τις σκέψεις στις οποίες βασίστηκε το άρθρο 1, παράγραφος 4, του κανονισμού 2849/92. Ο δε τελευταίος λόγος ακυρώσεως αφορά την παράβαση του άρθρου 190 της Συνθήκης ΕΟΚ.

28 Κατόπιν της εκδόσεως στις 13 Σεπτεμβρίου 1993 του κανονισμού 2554/93, με τον οποίο καταργήθηκε η παράγραφος 4 του άρθρου 1 του επίδικου κανονισμού, η NTN και η Koyo Seiko παραιτήθηκαν ρητά, κατά την προφορική διαδικασία, από τον τέταρτο και τον έκτο λόγο ακυρώσεώς τους αντίστοιχα. Οι προσφεύγουσες εμμένουν πάντως επί του αιτήματός τους να καταδικαστεί το Συμβούλιο στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν σε σχέση με τους λόγους αυτούς.

29 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι κατ' αρχάς πρέπει να εξετασθούν ο λόγος ακυρώσεως που στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι το Συμβούλιο παρέλειψε να αποδείξει την ύπαρξη ζημίας κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 2423/88 και ο λόγος ακυρώσεως που αφορά την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 9, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού. Οι λόγοι ακυρώσεως αυτοί έχουν προβληθεί σε αμφότερες τις υποθέσεις.

Επί του λόγου ακυρώσεως που στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι το Συμβούλιο δεν απέδειξε την ύπαρξη ζημίας κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 2423/88

Ανάλυση των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού που αφορούν την εξέταση της καταστάσεως της κοινοτικής βιομηχανίας και των πιθανών αποτελεσμάτων της λήξεως της ισχύος των υπαρχόντων δασμών

30 Όσον αφορά τον ορισμό της κοινοτικής βιομηχανίας, το σημείο 24 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού εκθέτει τα εξής: «Ορισμένες επιχει-

ρήσεις που έχουν εγκαταστάσεις παραγωγής στην Κοινότητα δεν θεωρήθηκαν ως σημαντικό τμήμα της κοινοτικής βιομηχανίας κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 5, του κανονισμού (...) 2423/88, δεδομένου ότι είναι θυγατρικές, οι οποίες ανήκουν εν όλω ή κατά πλειοψηφία σε Ιάπωνες εξαγωγείς για τους οποίους διαπιστώθηκε σημαντικό περιθώριο ντάμπινγκ. Πράγματι οι θυγατρικές αυτές επωφελούνται του ντάμπινγκ των μητρικών επιχειρήσεών τους.»

- 31 Όσον αφορά τις εισαγωγές από την Ιαπωνία στην Κοινότητα και την κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας, στα σημεία 26 έως 32 του κανονισμού 2849/92 περιέχονται οι ακόλουθες διαπιστώσεις:

«(26) Κατά την εξέταση των συνεπειών των ιαπωνικών εισαγωγών στην Κοινότητα, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι ίσχυαν ήδη μέτρα τα οποία κανονικά έπρεπε να απομακρύνουν τις επιζήμιες συνέπειες του ντάμπινγκ.

Κατά συνέπεια, πρέπει να εξετασθεί μόνον εάν η κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας είναι τέτοια ώστε η λήξη ισχύος των μέτρων να οδηγήσει και πάλι στην πρόκληση ζημίας.

(27) Ο συνολικός όγκος των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο πρακτικής ντάμπινγκ εκ μέρους των Ιαπώνων κατασκευαστών στην Κοινότητα παρουσιάζει αύξηση 2,7 % μεταξύ του 1986 και του τέλους της περιόδου έρευνας.

(28) Μολονότι οι τιμές των ιαπωνικών εισαγωγών που απελευθύνουν αντικείμενο πρακτικής ντάμπινγκ αυξήθηκαν, ενώ μειώθηκαν οι τιμές της κοινοτικής βιομηχανίας, εξακολουθούν να πωλούνται οι ιαπωνικές εισαγωγές σε τιμές χαμηλότερες από τις κοινοτικές, αν συγκριθεί ο σταθμισμένος όρος τιμών για κάθε τύπο τριβέα των Ιαπώνων εξαγωγέων με τις τιμές παρεμφερών τύπων τριβέων ή τριβέων της κοινοτικής βιομηχανίας που παρουσιάζουν μεγάλη ομοιότητα.

(29) Η κοινοτική παραγωγή παρέμεινε σχετικά σταθερή μεταξύ του 1986 και του τέλους της περιόδου έρευνας.

(30) Η συνολική αξία των πωλήσεων της κοινοτικής βιομηχανίας αυξήθηκε κατά 12,5 % μεταξύ του 1986 και της περιόδου έρευνας. Ωστόσο, η αύξηση αυτή είναι μικρότερη από τη συνολική αύξηση στην αγορά.

(31) Όσον αφορά την αξία, το τμήμα της αγοράς της κοινοτικής βιομηχανίας, που βασίζεται στις πωλήσεις τριβέων τους οποίους παρήγαγε η βιομηχανία τριβέων στην Κοινότητα μεταξύ του 1986 και της περιόδου έρευνας, περιορίστηκε από 75,1 % σε 72,9 %.

(32) Μετά από εξέταση των ανωτέρω δεικτών, το Συμβούλιο συνάγει το συμπέρασμα ότι, ενώ τα εν ισχύ μέτρα είχαν ορισμένες επιπτώσεις, η κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας εξακολουθεί να είναι σχετικά ασθενής.»

32 Όσον αφορά τις ενδεχόμενες συνέπειες της λήξεως ισχύος των μέτρων, στα σημεία 33 έως 39 των αιτιολογικών σκέψεων παρέχονται οι εξής διευκρινίσεις:

«(33) Δεδομένης της αβέβαιης κατάστασης, κρίνεται ότι με τη λήξη της ισχύος των μέτρων η κατάσταση αυτή πρόκειται να επιδεινωθεί.

(34) Όντως, πρέπει να αναμένεται ότι, χωρίς τα μέτρα αυτά, οι πωλήσεις των ιαπωνικών εισαγωγών θα πραγματοποιούνται σε τιμές ακόμη χαμηλότερες από τις κοινοτικές και η κοινοτική βιομηχανία θα εμφανίσει περιορισμένη αποδοτικότητα και περαιτέρω απώλειες ως προς το τμήμα της αγοράς, επειδή η εν λόγω βιομηχανία δεν είναι σε θέση να αντισταθεί σε αυτή την επιπρόσθετη πίεση της αγοράς.

(35) Σχετικά με αυτό, το Συμβούλιο παρατηρεί περαιτέρω ότι, προς το παρόν, η αγορά βρίσκεται σε ύφεση. Κατά συνέπεια, η κοινοτική βιομηχανία τριβέων καθίσταται περισσότερο ευάλωτη, ιδίως επειδή οι συνθήκες στην αγορά είναι δυσκολότερες και οι ποιότητες των πωλήσεων και οι τιμές υφίστανται αυξανόμενη πίεση. Αυτή η αβέβαιη κατάσταση επιδεινώνεται λόγω των εισαγωγών σε χαμηλές τιμές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.

- (36) Επιπλέον, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι έχουν επιβληθεί υψηλοί δασμοί αντιντάμπινγκ στις ιαπωνικές εξαγωγές προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Εάν καταργηθούν τα μέτρα που επιβάλλονται στις εισαγωγές τους στην Κοινότητα, είναι πιθανή η αύξηση του όγκου των εισαγωγών, ακόμη και σε χαμηλότερες τιμές, εφόσον συνεχισθούν οι πωλήσεις σε τιμές χαμηλότερες από τις κοινοτικές.
- (37) Τελικά, δεδομένου ότι οι Ιάπωνες παραγωγοί έχουν διευρύνει την παραγωγική τους ικανότητα στην Ιαπωνία, ενώ η κατανάλωση στην Κοινότητα δεν έχει αυξηθεί, είναι δυνατόν να υποθεθεί ότι, χωρίς την εφαρμογή μέτρων, οι ιαπωνικές εξαγωγές προς την Κοινότητα πρόκειται να αυξηθούν. Αντίθετα, οι παραγωγοί της Κοινότητας δεν διέυρυναν τις εγκαταστάσεις παραγωγής στην Κοινότητα.
- (38) Λαμβάνοντας υπόψη τους ανωτέρω παράγοντες, διαπιστώνεται με σαφήνεια ότι η κοινοτική βιομηχανία πρόκειται να υποστεί σημαντική ζημία λόγω των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, στην περίπτωση της λήξης ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ.
- (39) Συνεπώς το Συμβούλιο συνάγει το συμπέρασμα ότι η κατάργηση των εφαρμοζόμενων μέτρων αντιντάμπινγκ θα συνεπαγόταν την εκ νέου πρόκληση σημαντικής ζημίας.»

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

- 33 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι τα σημεία 24 έως 39 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού, επί των οποίων βασίστηκε η διαπίστωση της υπάρξεως ζημίας, ενέχουν διάφορες πραγματικές και νομικές πλάνες και ότι συνεπώς ο επίδικος κανονισμός δεν αποδεικνύει την ύπαρξη ζημίας της κοινοτικής βιομηχανίας, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.
- 34 Το Συμβούλιο φρονεί ότι δεν υπέπεσε σε νομική πλάνη και ότι τα περιστατικά, όπως αποδείχθηκαν από τα όργανα της Κοινότητας και παρατίθενται στον

κανονισμό 2849/92, θεμελιώνουν πλήρως το συμπέρασμά του ότι η κατάργηση των υφισταμένων μέτρων θα οδηγούσε στην εκ νέου πρόκληση ζημίας στην κοινοτική βιομηχανία. Το Συμβούλιο υπενθυμίζει τη νομολογία του Δικαστηρίου, κατά την οποία τα όργανα της Κοινότητας έχουν ευρεία διακριτική ευχέρεια, όταν εκτιμούν τη ζημία αυτή και τα αποτελέσματα της καταργήσεως των υπαρχόντων δασμών αντιντάμπινγκ, και τονίζει ότι ο δικαστικός έλεγχος αυτής της εκτιμήσεως πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση του ότι τηρήθηκαν οι εφαρμοστέοι κανόνες διαδικασίας, ότι συνέβησαν πράγματι τα περιστατικά επί των οποίων στηρίχθηκε η επίμαχη επιλογή και ότι δεν υπήρξε ούτε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ούτε κατάχρηση εξουσίας (απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 1992, C-179/87, Sharp κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1635, σκέψη 58).

- 35 Όσον αφορά ειδικότερα τα διάφορα σημεία των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού, οι διάδικοι προβάλλουν τα ακόλουθα επιχειρήματα.

Σημείο 24

- 36 Όσον αφορά το γεγονός ότι για τον ορισμό της κοινοτικής βιομηχανίας δεν ελήφθη υπόψη η παραγωγή εταιριών που έχουν δεσμούς με Ιάπωνες εξαγωγείς, η NTN ισχυρίζεται ότι η εξαίρεση αυτή θα επιτρεπόταν, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, μόνον εφόσον παρητίθεντο οι λόγοι που θα τη δικαιολογούσαν. Η περιεχόμενη στο σημείο 24 δήλωση ότι οι ευρωπαϊκές θυγατρικές εταιρίες των ιαπωνικών εξαγωγικών εταιριών «επωφελούνται του ντάμπινγκ των μητρικών επιχειρήσεών τους» πρέπει, κατά την προσφεύγουσα, να μη ληφθεί υπόψη, αφού δεν παρατίθεται συναφώς κανένα αποδεικτικό στοιχείο.

- 37 Το Συμβούλιο απαντά ότι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, τα κοινοτικά όργανα μπορούν να εξαιρούν ορισμένους παραγωγούς εγκατεστημένους εντός του εδάφους της Κοινότητας από την «παραγωγή της Κοινότητας», για τον λόγο και μόνον ότι έχουν δεσμούς με τους εξαγωγείς ή είναι οι ίδιοι εισαγωγείς των προϊόντων τα οποία αφορά η έρευνα. Κατά το

Συμβούλιο, ο βασικός κανονισμός δεν θέτει καμία άλλη προϋπόθεση. Το Συμβούλιο προσθέτει ότι, ακόμη και αν η δήλωση ότι οι εγκατεστημένες εντός της Κοινότητας θυγατρικές επιχειρήσεις των ιαπωνικών εξαγωγικών εταιριών επωφελούνται του ντάμπινγκ των μητρικών επιχειρήσεών τους δεν ήταν βάσιμη, τούτο δεν θα σήμαινε ότι δεν θα μπορούσε να εφαρμοστεί το άρθρο 4, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.

Σημείο 27

- 38 Οι προσφεύγουσες φρονούν ότι είναι παραπλανητικός ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι οι ιαπωνικές εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ αυξήθηκαν κατά 2,7 % μεταξύ του 1986 και του τέλους της περιόδου έρευνας, ισχυρισμός που περιέχεται στο σημείο 27 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού. Συναφώς οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι από τους πίνακες που παρατέθηκαν ανωτέρω στη σκέψη 9 προκύπτει ότι, παρά την αύξηση των πωλήσεων ένσφαιρων τριβέων που εισήχθησαν από την Ιαπωνία, το μερίδιο αγοράς (κατ' όγκο) των Ιαπώνων παραγωγών μειώθηκε κατά 6,3 % κατά την περίοδο αυτή, ενώ το μερίδιο αγοράς των κοινοτικών παραγωγών αυξήθηκε κατά 4,8 %.

- 39 Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν το γεγονός ότι ο όγκος των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους των Ιαπώνων παραγωγών αυξήθηκε κατά 2,7 % μεταξύ του 1986 και του τέλους της περιόδου αναφοράς.

Σημείο 29

- 40 Η Koyo Seiko βάλλει κατά του σημείου 29 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού, κατά το οποίο η κοινοτική παραγωγή παρέμεινε σχετικά σταθερή μεταξύ του 1986 και του τέλους της περιόδου αναφοράς, αφού κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής σημειώθηκε σημαντική μείωση των αποθεμάτων και αύξηση του βαθμού χρησιμοποίησης των ικανοτήτων παραγωγής.

41 Το Συμβούλιο δεν διατύπωσε παρατηρήσεις επ' αυτού.

Σημείο 30

42 Η NTN φρονεί ότι τα εκτιθέμενα στο σημείο αυτό, ότι δηλαδή η συνολική αξία των πωλήσεων της κοινοτικής βιομηχανίας αυξήθηκε κατά 12,5 % μεταξύ του 1986 και του τέλους της περιόδου έρευνας, είναι παραπλανητικά. Συναφώς η NTN ισχυρίζεται ότι, σύμφωνα με τον πίνακα της αξίας των πωλήσεων που της διαβιβάστηκε από την Επιτροπή (βλ. ανωτέρω σκέψη 9), η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η αξία των πωλήσεων τριβέων εισαγωγής από την Ιαπωνία αυξήθηκε μόνον κατά 8,3 %, ενώ η αξία των πωλήσεων των κοινοτικών παραγωγών αυξήθηκε κατά 12,5 %. Κατά συνέπεια, το μερίδιο αγοράς των Ιαπώνων εισαγωγέων μειώθηκε κατά 1,7 %, ενώ το μερίδιο αγοράς των κοινοτικών παραγωγών αυξήθηκε κατά 2,7 %. Από τον πίνακα προκύπτει συνεπώς, κατά τη NTN, ότι ζημία υπέστησαν οι Ιάπωνες παραγωγοί και όχι οι κοινοτικοί παραγωγοί.

43 Το Συμβούλιο δεν διατύπωσε παρατηρήσεις επ' αυτού.

Σημείο 31

44 Σε σχέση με το σημείο αυτό οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η διαπίστωση ότι το μερίδιο αγοράς της κοινοτικής βιομηχανίας μειώθηκε από 75,1 σε 72,9 % στηρίζεται στην εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων «έντεχνη στρέβλωση» των ιδίων τους των διαπιστώσεων. Κατά τις προσφεύγουσες, από την ανάγνωση των παρατεθέντων ανωτέρω στη σκέψη 9 πινάκων προκύπτει ότι η κοινοτική βιομηχανία όχι μόνον δεν απώλεσε μερίδια αγοράς, αλλά στην πραγματικότητα αύξησε το μερίδιό της από 75,1 % το 1986 σε 77,1 % κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς.

- 45 Το Συμβούλιο απαντά ότι ορθώς δεν έλαβε υπόψη για τον υπολογισμό της κοινοτικής παραγωγής κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς την παραγωγή των εταιριών που είναι εγκατεστημένες εντός του εδάφους της Κοινότητας και είναι κατά 100 % ή άνω του 50 % θυγατρικές ιαπωνικών εξαγωγικών επιχειρήσεων για τις οποίες έχει αποδειχθεί σημαντικό περιθώριο ντάμπινγκ, αφού οι θυγατρικές αυτές επιχειρήσεις επωφελούνται των πρακτικών ντάμπινγκ των μητρικών εταιριών. Το γεγονός ότι οι πωλήσεις των θυγατρικών αυτών εταιριών ελήφθησαν υπόψη για τους υπολογισμούς του έτους 1986 δεν σημαίνει, κατά το Συμβούλιο, ότι ο κανονισμός 2849/92 στηρίζεται σε ανακριβή στοιχεία. Κατ' αρχάς, η αύξομείωση του μεριδίου αγοράς αποτελούσε απλώς ένα από τα στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη για την εκτίμηση των συνεπειών των υπαρχόντων μέτρων. Επιπλέον, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι από τους προαναφερθέντες πίνακες προκύπτει ότι, αν δεν εξαιρεθεί από την κοινοτική παραγωγή η παραγωγή των ιαπωνικών θυγατρικών επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες εντός της Κοινότητας, η αύξηση του μεριδίου αγοράς της κοινοτικής παραγωγής κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς δεν υπερέβη το 2,7 % και η μείωση του μεριδίου αγοράς των ιαπωνικών εισαγωγών δεν ήταν παρά μόνον 1,7 %. Το Συμβούλιο εξηγεί ότι, αν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι ιαπωνικές εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ επιβαρύνονταν ήδη με δασμούς αντιντάμπινγκ, το μερίδιο αγοράς τους έπρεπε κανονικά να μειωθεί περισσότερο από 1,7 % και το μερίδιο αγοράς της κοινοτικής παραγωγής να αυξηθεί περισσότερο από 2,7 %. Αν ληφθεί επιπλέον υπόψη το γεγονός ότι το υπάρχον μέτρο είχε ως αποτέλεσμα την πρόκληση αύξησης των τιμών, χωρίς ταυτόχρονα να αποφευχθούν μέχρι ορισμένο βαθμό οι υποτιμολογήσεις, το Συμβούλιο φρονεί ότι τα περιστατικά, όπως παρατίθενται στον κανονισμό 2849/92, αποδεικνύουν πλήρως την ορθότητα του συμπεράσματος που εκτίθεται στο σημείο 32, ότι δηλαδή, «ενώ τα εν ισχύ μέτρα είχαν ορισμένες επιπτώσεις, η κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας εξακολούθει να είναι σχετικά ασθενής».

Σημείο 35

- 46 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι το άρθρο 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού απαγορεύει ρητά στα κοινοτικά όργανα να λαμβάνουν υπόψη, όταν εκτιμούν τη ζημία που προξενούν οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, τη μείωση της ζητήσεως. Κατά συνέπεια, οι προσφεύγουσες φρονούν ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε νομική πλάνη στο σημείο 35, καθόσον έλαβε υπόψη, για την εκτίμηση της ζημίας, την ύφεση που παρατηρήθηκε στην αγορά. Η NTN προσθέτει ότι τα αναφερόμενα στο σημείο 35, ότι δηλαδή «η αγορά βρίσκεται σε ύφεση», είναι εσφαλμένα από νομική άποψη, ανεξάρτητα

από το αν είναι αληθή ή όχι, αφού δεν αφορούν ούτε την περίοδο αναφοράς ούτε το επόμενο έτος, κατά τη λήξη του οποίου έπρεπε να περατωθεί η έρευνα, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 9, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού. Η NTN προσθέτει ότι, αν τα κοινοτικά όργανα είχαν περατώσει τη διαδικασία το 1990, εντός της προθεσμίας ενός έτους που προβλέπει η διάταξη αυτή, το Συμβούλιο δεν θα μπορούσε να διαπιστώσει την ύπαρξη ζημίας, αφού το 1990 ήταν η καλύτερη χρονιά για τους κυριότερους παραγωγούς της Κοινότητας.

47 Το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι δεν έλαβε υπόψη την ύφεση, προκειμένου να αποδείξει τη ζημία. Κατά το Συμβούλιο, η ύφεση αναφέρεται στον επίδικο κανονισμό απλώς ως ένας μεταξύ πολλών παραγόντων, ο οποίος χαρακτήριζε την κατάσταση της κοινοτικής παραγωγής κατά τον χρόνο λήξεως της ισχύος των υπαρχόντων μέτρων. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, όταν εξέτασε το ζήτημα αν η κατάργηση των δασμών θα προκαλούσε εκ νέου ζημία, ήταν υποχρεωμένο να λάβει υπόψη το στοιχείο αυτό, αφού η παραγωγή που βρίσκεται σε ασθενή θέση εντός της αγοράς είναι περισσότερο εκτεθειμένη στις αρνητικές συνέπειες μιας πρακτικής ντάμπινγκ.

48 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται επίσης ότι η ύφεση στην οποία αναφέρεται η NTN άρχισε οπωσδήποτε στις αρχές του 1990, άρα κατά τη διάρκεια του επόμενου έτους από την έναρξη της επανεξετάσεως των υπαρχόντων δασμών αντιντάμπινγκ.

Σημείο 36

49 Σε σχέση με το σημείο αυτό οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι ο ισχυρισμός του Συμβουλίου ότι «έχουν επιβληθεί υψηλοί δασμοί αντιντάμπινγκ στις ιαπωνικές εξαγωγές προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής» ενέχει πραγματική πλάνη. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, αν και οι αμερικανικοί δασμοί αντιντάμπινγκ επί των ένσφαιρων τριβέων από την Ιαπωνία ήταν υψηλοί (της τάξεως του 70 %) κατά τον χρόνο υποβολής από τη FEBMA της αιτήσεως επανεξετάσεως, οι δασμοί αυτοί ήταν αντίθετα χαμηλοί κατά τον χρόνο εκδόσεως

του επίδικου κανονισμού. Η Koyo Seiko διευκρινίζει ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία που δημοσιεύθηκαν στο *Federal Register* στις 24 Ιουνίου 1992 και διορθώθηκαν στο ίδιο έντυπο στις 14 Δεκεμβρίου 1992, οι αμερικανικοί δασμοί που ίσχυαν για τους Ιάπωνες παραγωγούς που εξήγαν επίσης ένοσφαιρους τριβείς προς την Κοινότητα κυμαίνονταν από 2,24 μέχρι 7,86 % κατά τον χρόνο εκδόσεως του επίδικου κανονισμού. Κατά συνέπεια, οι προσφεύγουσες φρονούν ότι δεν υπήρχε κανείς λόγος να υποτεθεί τότε ότι σημαντικό μέρος του εμπορίου θα εκτρεπόταν από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής προς την Κοινότητα.

- 50 Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι στη βιομηχανία ένοσφαιρων τριβέων, οι οποίοι παράγονται μαζικά, τα περιθώρια κέρδους είναι σχετικά μικρά και συνεπώς οποιαδήποτε αύξηση του κόστους πρέπει να θεωρείται ως μειονέκτημα μείζονος σημασίας. Το Συμβούλιο φρονεί συνεπώς ότι ορθώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, σε περίπτωση καταργήσεως των υπαρχόντων δασμών, ήταν πιθανή η αύξηση του όγκου των ιαπωνικών εισαγωγών, ενόψει, μεταξύ άλλων, του ότι οι ιαπωνικές εξαγωγές προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής επιβαρύνονταν με υψηλούς δασμούς αντιντάμπινγκ. Κατά το Συμβούλιο, είναι παραπλανητική η αναφορά στους δασμούς που είχαν επιβάλει οι Ηνωμένες Πολιτείες επί των εισαγωγών από την Ιαπωνία, όπως οι δασμοί αυτοί δημοσιεύθηκαν στο *Federal Register* στις 24 Ιουνίου 1992. Το Συμβούλιο τονίζει ότι στο σημείο 36 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού 2849/92 μνημονεύονται οι Ιάπωνες εξαγωγείς ως σύνολο και όχι συγκεκριμένοι εισαγωγείς. Από τα αριθμητικά στοιχεία όμως που δημοσιεύθηκαν στο *Federal Register* στις 24 Ιουνίου 1992 αποδεικνύεται ότι πολλές εταιρίες επιβαρύνονταν με εξαιρετικά υψηλούς δασμούς και ότι οι νέοι δασμοί που επιβλήθηκαν από τις Ηνωμένες Πολιτείες και δημοσιεύθηκαν στο *Federal Register* στις 14 Δεκεμβρίου 1992 αποτελούσαν απλώς διόρθωση των σφαλμάτων που είχαν γίνει εκ παραδρομής σε σχέση με ορισμένους εξαγωγείς. Οι δασμοί παρέμειναν αμετάβλητοι για τις περισσότερες από τις εταιρίες, ιδίως δε για τις εταιρίες που επιβαρύνονταν με τους υψηλότερους δασμούς.

Σημείο 37

- 51 Η Koyo Seiko τονίζει ότι το Συμβούλιο δηλώνει στο σημείο αυτό ότι η παραγωγική ικανότητα των Ιαπώνων είχε αυξηθεί και ότι συνεπώς μπορούσε να υποτεθεί ότι οι ιαπωνικές πωλήσεις προς την Κοινότητα επρόκειτο να αυξηθούν. Η Koyo Seiko φρονεί ότι η υπόθεση αυτή δεν αποτελεί επαρκή βάση για τη συ-

ναγωγή του συμπεράσματος ότι υφίστατο κίνδυνος ζημίας, αφού το άρθρο 4, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού επιβάλλει στα κοινοτικά όργανα την υποχρέωση να αποδεικνύουν την ύπαρξη ιδιαίτερης καταστάσεως, η οποία να είναι δυνατόν να μετατραπεί σε πραγματική ζημία.

- 52 Η Κογο Seiko ισχυρίζεται επίσης ότι οι τιμές των κοινοτικών εισαγωγών αυξήθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου 1986 έως 1989 και ότι τα κέρδη της κοινοτικής βιομηχανίας αυξήθηκαν κατά 4,3 % κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς. Επιπλέον, ο επίδικος κανονισμός δεν περιέχει καμία διαπίστωση σχετικά με τις αυξομειώσεις ρευστότητας των εταιριών ή την κατάσταση της αγοράς εργασίας κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς.
- 53 Τέλος, από όλες τις διαπιστώσεις αυτές προκύπτει, κατά την προσφεύγουσα, ότι ο επίδικος κανονισμός δεν περιέχει επαρκείς διαπιστώσεις ως προς τα πραγματικά περιστατικά, ώστε να είναι δυνατή η συναγωγή του συμπεράσματος ότι η κοινοτική βιομηχανία υπέστη πραγματική ζημία.
- 54 Το Συμβούλιο φρονεί ότι το σημείο 37 του επίδικου κανονισμού παρέχει επαρκή αιτιολογία και θεμελιώνει πλήρως τα συμπεράσματά του και ότι δεν ήταν αναγκαία η κατάρτιση λεπτομερούς πίνακα για την εξέλιξη της παραγωγικής ικανότητας των Ιαπώνων παραγωγών. Το Συμβούλιο προσθέτει ότι εξάλλου δεν θα ήταν δυνατόν να αποκαλύψει στην προσφεύγουσα την παραγωγική ικανότητα των Ιαπώνων ανταγωνιστών της, καθόσον τα στοιχεία αυτά είναι απόρρητα.
- 55 Επιπλέον, το Συμβούλιο φρονεί ότι, αν και αποτέλεσμα των υπαρχόντων μέτρων ήταν η αύξηση των τιμών των εισαγόμενων ιαπωνικών προϊόντων που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, οι τιμές αυτές παρέμειναν εντούτοις κατά πολύ χαμηλότερες από τις τιμές της κοινοτικής παραγωγής, των οποίων προκάλεσαν τη μείωση χάρη σε υποτιμολογήσεις. Όσον αφορά το γεγονός ότι αυξήθηκαν τα κέρδη της κοινοτικής παραγωγής, το Συμβούλιο απαντά ότι τα κέρδη αυτά δεν έφθασαν το επίπεδο στο οποίο κανονικά θα έφθαναν, αν η αγορά δεν είχε διαταραχθεί από τις εισαγωγές ιαπωνικών προϊόντων που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 56 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι εν προκειμένω τα κοινοτικά όργανα προέβησαν, σύμφωνα με το άρθρο 14 του βασικού κανονισμού, σε επανεξέταση του κανονισμού 1739/85. Η πενταετία κατά την οποία επρόκειτο να ισχύσουν τα μέτρα αυτά κατά το άρθρο 15, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού έληξε ενόσω διαρκούσε ακόμη η επανεξέταση αυτή και η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση σχετικά με το ότι τα υπάρχοντα μέτρα θα εξακολουθούσαν να ισχύουν, σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, εν αναμονή των αποτελεσμάτων της επανεξετάσεως. Στις 28 Σεπτεμβρίου 1992 το Συμβούλιο εξέδωσε τον επίδικο κανονισμό, με τον οποίο τροποποίησε τον κανονισμό 1739/85.
- 57 Κατ' αρχάς επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι το άρθρο 2, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού διακηρύσσει τη γενική αρχή ότι δασμός αντντάμπινγκ μπορεί να επιβάλλεται σε κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, «όταν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας προκαλεί ζημία». Η έννοια της «ζημίας» ορίζεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου αυτού προσδιορίζονται οι παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό της ζημίας αυτής.
- 58 Πρέπει να τονισθεί ότι, όσον αφορά την επανεξέταση κανονισμού περί επιβολής δασμών αντντάμπινγκ, ο βασικός κανονισμός παρέχει ενδείξεις μόνον σε σχέση με τα στοιχεία που πρέπει να έχουν αποδειχθεί, προκειμένου να μπορεί να αρχίσει η διαδικασία επανεξετάσεως. Πρώτον, το άρθρο 14, παράγραφος 2, ορίζει ότι, «όταν (...) κρίνεται ότι δικαιολογείται επανεξέταση, η έρευνα επαναλαμβάνεται σύμφωνα με το άρθρο 7, αν οι περιστάσεις το απαιτούν». Με την απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 1993, C-216/91, Rima Eletrometalurgia κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1993, σ. I-6303, σκέψη 16), το Δικαστήριο δέχθηκε πράγματι, αναφερόμενο στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, ότι «η έναρξη έρευνας, ανεξάρτητα από το αν πρόκειται για την έναρξη διαδικασίας αντντάμπινγκ ή την επανεξέταση κανονισμού περί επιβολής δασμών αντντάμπινγκ, προϋποθέτει πάντοτε την ύπαρξη επαρκών αποδεικτικών στοιχείων για

την ύπαρξη ντάμπινγκ και της συνακόλουθης ζημίας». Δεύτερον, το άρθρο 15, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι, «όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αποδεικνύει ότι η λήξη της ισχύος του μέτρου θα οδηγήσει ξανά σε ζημία ή σε απειλή ζημίας», η Επιτροπή επανεξετάζει το μέτρο. Κατά συνέπεια, μολονότι ο βασικός κανονισμός περιέχει διατάξεις σχετικά με τα στοιχεία που πρέπει να είναι αποδεδειγμένα προκειμένου να αρχίσει η διαδικασία επανεξετάσεως, εντούτοις δεν περιέχει ειδικές διατάξεις ως προς τη ζημία, της οποίας η ύπαρξη πρέπει να αποδεικνύεται με τον κανονισμό περί τροποποίησης των υφισταμένων δασμών.

- 59 Κατά συνέπεια, εφόσον δεν υπάρχουν ειδικές διατάξεις σχετικά με τον καθορισμό της ζημίας στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξετάσεως που κινείται βάσει των άρθρων 14 και 15 του βασικού κανονισμού, ο κανονισμός που τροποποιεί, κατά το πέρας της διαδικασίας αυτής, τους υφισταμένους δασμούς αντιντάμπινγκ πρέπει να αποδεικνύει την ύπαρξη ζημίας, υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.
- 60 Συνεπώς πρέπει να εξετασθεί αν τα σημεία του επίδικου κανονισμού αποδεικνύουν την ύπαρξη ζημίας, υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.
- 61 Συναφώς πρέπει να υπομνησθεί ότι η ύπαρξη ζημίας, υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, αποδεικνύεται μόνον εφόσον οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων προκαλούν είτε i) σημαντική ζημία σε υφιστάμενο κλάδο παραγωγής της Κοινότητας είτε ii) κίνδυνο σημαντικής ζημίας σε υφιστάμενο κλάδο παραγωγής της Κοινότητας είτε iii) αισθητή καθυστέρηση στη δημιουργία τέτοιας παραγωγής.
- 62 Δεδομένου ότι δεν αμφισβητείται ότι υφίσταται ήδη κοινοτική παραγωγή ένσφαιρων τριβέων, πρέπει να εξετασθεί αν τα σημεία του επίδικου κανονισμού

αποδεικνύουν ότι οι εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ i) της προκαλούσαν σημαντική ζημία ή ii) ενείχαν τον κίνδυνο προκλήσεως τέτοιας ζημίας.

- 63 Στη συνέχεια πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, του βασικού κανονισμού απαριθμεί διάφορους παράγοντες που είναι κρίσιμοι για την εκτίμηση της υπάρξεως σημαντικής ζημίας ή κινδύνου προκλήσεως σημαντικής ζημίας. Το άρθρο 4, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Η εξέταση της ζημίας πρέπει να περιλαμβάνει τους ακόλουθους παράγοντες, από τους οποίους ούτε ένας μόνος ούτε και περισσότεροι από αυτούς είναι απαραίτητο να αποτελούν αποφασιστική βάση κρίσεως:

- α) τον όγκο των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων, ιδίως για να προσδιοριστεί εάν έχουν αυξηθεί σημαντικά, είτε σε απόλυτη αξία είτε σε σχέση με την παραγωγή ή την κατανάλωση στην Κοινότητα·
- β) τις τιμές των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων, ιδίως για να προσδιοριστεί αν υπάρχει προσφορά σημαντικά κατώτερης τιμής σε σχέση με την τιμή ενός ομοειδούς προϊόντος μέσα στην Κοινότητα·
- γ) τη δημιουργουμένη επίπτωση επί του εξεταζομένου κλάδου παραγωγής, όπως προκύπτει από τις πραγματικές ή δυνάμει τάσεις των οικονομικών παραγόντων των σχετικών με αυτήν, όπως:

— παραγωγή,

— χρησιμοποίηση του παραγωγικού δυναμικού,

- αποθέματα,
- πωλήσεις,
- τμήμα αγοράς,
- τιμή (δηλαδή είτε κατολίσθηση των τιμών είτε παρακώλυση της ύψωσης των τιμών που θα είχαν επέλθει διαφορετικά),
- κέρδη,
- απόδοση επενδύσεων,
- cash flow,
- απασχόληση.»

⁶⁴ Το άρθρο 4, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι

«Απειλή ζημίας μπορεί να καθορίζεται μόνον αν μια ιδιαίτερη κατάσταση είναι δυνατόν να μετατραπεί σε πραγματική ζημία. Για τον σκοπό αυτό, μπορούν να λαμβάνονται υπόψη παράγοντες όπως:

α) το ποσοστό αύξησης των εξαγωγών προς την Κοινότητα που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων·

β) η εξαγωγική δυναμικότητα της χώρας καταγωγής ή εξαγωγής, όπως υφίσταται ή θα δημιουργηθεί σε προβλεπτό μέλλον, και η πιθανότητα ότι οι εξαγωγές που θα προκύψουν από αυτήν θα προορίζονται για την Κοινότητα·

γ) η φύση κάθε επιδότησης και οι επιπτώσεις που μπορούν να προκύψουν από αυτήν για το εμπόριο.»

65 Επιβάλλεται επίσης να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από τη δεύτερη και την τρίτη αιτιολογική σκέψη του βασικού κανονισμού, ο κανονισμός αυτός εκδόθηκε σύμφωνα με τις ισχύουσες τότε διεθνείς υποχρεώσεις, και ιδίως με τις υποχρεώσεις που απέρρεαν από το άρθρο VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (στο εξής: ΓΣΔΕ) και από τη συμφωνία σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου VI της ΓΔΣΕ (στο εξής: κώδικας αντιντάμπινγκ του 1979). Κατά συνέπεια, οι διατάξεις του βασικού κανονισμού πρέπει να ερμηνεύονται σε συνάρτηση με το άρθρο VI της ΓΣΔΕ και με τον κώδικα αντιντάμπινγκ του 1979 (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2069, σκέψεις 30 έως 32).

66 Συναφώς το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι το άρθρο 3, παράγραφος 6, του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1979 ορίζει τα εξής: «Κάθε προσδιορισμός που αποδεικνύει απειλή ζημίας θα πρέπει να βασίζεται σε γεγονότα και όχι μόνο σε ισχυρισμούς, εικασίες ή μακρινές πιθανότητες. Η μεταβολή των περιστάσεων που θα δημιουργούσε κατάσταση όπου το ντάμπινγκ θα προξενούσε ζημία πρέπει να προβλέπεται σαφώς και να είναι επικείμενη.»

Ο εκ μέρους του επίδικου κανονισμού καθορισμός της ζημίας κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1

67 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει κατ' αρχάς ότι στα σημεία 24 έως 32 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού περιγράφεται η «κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας». Το Συμβούλιο, κατόπιν εξετάσεως διαφόρων παραγόντων, καταλήγει, στο σημείο 32, στο συμπέρασμα ότι «η κατάσταση της

κοινοτικής βιομηχανίας εξακολουθεί να είναι σχετικά ασθενής». Λόγω της αβέβαιης αυτής καταστάσεως το Συμβούλιο αναφέρει, στο σημείο 33, ότι «κρίνεται ότι με τη λήξη ισχύος των μέτρων η κατάσταση αυτή πρόκειται να επιδεινωθεί». Στη συνέχεια το Συμβούλιο εξετάζει, στα σημεία 33 έως 39 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού, τις «ενδεχόμενες συνέπειες λόγω της λήξης ισχύος των μέτρων» και καταλήγει στο σημείο 39 στο συμπέρασμα ότι «η κατάργηση των εφαρμοζόμενων μέτρων αντιντάμπινγκ συνεπάγεται την εκ νέου πρόκληση σημαντικής ζημίας».

- 68 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει στη συνέχεια ότι η απόφαση του Συμβουλίου να τροποποιήσει τους δασμούς που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό 1739/85 στηρίζεται συνελπώς στην αντίληψη ότι οι εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ ενείχαν τον κίνδυνο προκλήσεως σημαντικής ζημίας στην κοινοτική παραγωγή, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο επίδικος κανονισμός δεν περιέχει κανένα αποδεικτικό στοιχείο για την ύπαρξη πραγματικής σημαντικής ζημίας. Στο σημείο 26 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού αναφέρονται ρητώς τα εξής: «Κατά συνέπεια, πρέπει να εξετασθεί μόνον εάν η κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας είναι τέτοια ώστε η λήξη ισχύος των μέτρων να οδηγήσει και πάλι στην πρόκληση ζημίας.»

Εξέταση των διαφόρων σημείων των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού

- 69 Κατ' αρχάς επιβάλλεται η διαπίστωση ότι στο σημείο 24 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού διευκρινίζεται ότι, για τους σκοπούς της έρευνας, «ορισμένες επιχειρήσεις που έχουν εγκαταστάσεις παραγωγής στην Κοινότητα δεν θεωρήθηκαν ως σημαντικό τμήμα της κοινοτικής βιομηχανίας κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 5, του κανονισμού (...) 2423/88, δεδομένου ότι είναι θυγατρικές, οι οποίες ανήκουν εν όλω ή κατά πλειοψηφία σε Ιάπωνες εξαγωγείς για τους οποίους διαπιστώθηκε σημαντικό περιθώριο ντάμπινγκ».
- 70 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει συναφώς ότι το άρθρο 4, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού επιτρέπει να μη λαμβάνονται υπόψη, όταν πρόκειται να εκτιμηθεί η ζημία που προκαλούν οι πρακτικές ντάμπινγκ επί της παραγωγής

της Κοινότητας, οι κοινοτικοί παραγωγοί που έχουν δεσμούς με τους εξαγωγείς ή τους εισαγωγείς ή είναι οι ίδιοι εισαγωγείς του προϊόντος που θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ. Στα κοινοτικά όργανα εναπόκειται να εξετάζουν σε κάθε περίπτωση, κατά την άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως που έχουν, αν η εξαίρεση αυτή είναι επιβεβλημένη (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 1992, C-174/87, Ricoh κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1335, σκέψη 49, και C-177/87, Sanyo Electric κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1535, σκέψη 24).

71 Κατά συνέπεια, τα κοινοτικά όργανα μπορούσαν να εξαιρέσουν από την κοινοτική παραγωγή την παραγωγή ορισμένων εταιριών εγκατεστημένων εντός της Κοινότητας, για τον λόγο ότι το σύνολο ή η πλειοψηφία των μετοχών των εταιριών αυτών ανήκε σε Ιάπωνες εξαγωγείς για τους οποίους είχε αποδειχθεί ένα σημαντικό περιθώριο ντάμπινγκ. Κατά τα λοιπά, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι το Συμβούλιο, προβαίνοντας στην εξαίρεση αυτή, υπερέβη τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως που έχει.

72 Στη συνέχεια πρέπει να τονισθεί ότι το Συμβούλιο στήριξε το συμπέρασμά του περί υπάρξεως κινδύνου ζημίας στους εξής παράγοντες: ο όγκος των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ είχε αυξηθεί κατά 2,7 % (σημείο 27)· οι τιμές της κοινοτικής βιομηχανίας είχαν μειωθεί και υπήρχε, μέχρι ορισμένου βαθμού, υποτιμολόγηση των ιαπωνικών εισαγωγών (σημείο 28)· η κοινοτική βιομηχανία είχε παραμείνει σχετικά σταθερή (σημείο 29)· η αύξηση της αξίας των πωλήσεων της κοινοτικής βιομηχανίας (της τάξεως του 12,5 %) ήταν μικρότερη από τη συνολική αύξηση στην αγορά (σημείο 30)· το μερίδιο αγοράς των οικείων προϊόντων που ήλεγχε η κοινοτική βιομηχανία μειώθηκε (κατ' αξία) από 75,1 σε 72,9 %· αν δεν λαμβάνονταν μέτρα, η υποτιμολόγηση των ιαπωνικών εισαγωγών θα εντεινόταν και η κοινοτική βιομηχανία θα υφίστατο μείωση της αποδοτικότητάς της και νέες απώλειες μεριδίων αγοράς (σημείο 34)· η κοινοτική βιομηχανία είναι πολύ ευάλωτη, επειδή η αγορά βρίσκεται σε φάση υφέσεως (σημείο 35)· η ύπαρξη υψηλών δασμών αντιντάμπινγκ στις Ηνωμένες Πολιτείες θα είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση του όγκου των ιαπωνικών εισαγωγών, αν τα μέτρα έπαυαν πλέον να εφαρμόζονται επί των εισαγωγών αυτών στην Κοινότητα (σημείο 36)· τέλος, αν δεν λαμβάνονταν μέτρα, οι

ιαπωνικές εισαγωγές στην Κοινότητα θα αύξαναν, ενόψει του γεγονότος ότι οι Ιάπωνες παραγωγοί είχαν διευρύνει την παραγωγική τους ικανότητα στην Ιαπωνία, ενώ η κατανάλωση στην Κοινότητα δεν είχε αυξηθεί (σημείο 37).

- 73 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι οι προσφεύγουσες βάλλουν καθ' όλων των ανωτέρω σημείων, πλην των σημείων 28 και 34, στα οποία εξετάστηκαν οι παράγοντες που οδήγησαν το Συμβούλιο στη διαπίστωση της υπάρξεως κινδύνου σημαντικής ζημίας, ισχυριζόμενες ότι καθένα από τα σημεία αυτά περιέχει διαπιστώσεις που συνιστούν ή περιάγουν σε πραγματική ή νομική πλάνη. Κατά συνέπεια, τα διάφορα αυτά σημεία πρέπει να εξετασθούν σε συνάρτηση με τις παρατηρήσεις που διατύπωσαν οι διάδικοι.

Σημείο 27

- 74 Στο σημείο αυτό το Συμβούλιο ανέφερε ότι ο συνολικός όγκος των εισαγωγών ένσφαιρων τριβέων που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ αυξήθηκε κατά 2,7 % μεταξύ του 1986 και του τέλους της περιόδου έρευνας.
- 75 Από τους πίνακες που παρατέθηκαν ανωτέρω στη σκέψη 9 και των οποίων η ορθότητα δεν αμφισβητήθηκε από τους διαδίκους προκύπτει ότι η διαπίστωση που περιέχεται στο σημείο 27 είναι ακριβής, αλλά δεν είναι πλήρης. Διαπιστώνεται δηλαδή ότι από τους πίνακες αυτούς προκύπτει ότι η αύξηση του όγκου των ιαπωνικών εισαγωγών υπολείπεται κατά πολύ της συνολικής κατ' όγκο αυξήσεως που σημειώθηκε στην κοινοτική αγορά για τα οικεία προϊόντα κατά την ίδια περίοδο, ίσης προς 9,5 %, και της αυξήσεως του όγκου των πωλήσεων των κοινοτικών παραγωγών εντός της Κοινότητας, ίσης προς 14,8 %. Κατά συνέπεια, παρά την αύξηση κατά 2,7 % του όγκου των ιαπωνικών εισαγωγών, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το μερίδιο αγοράς των ιαπωνικών εισαγωγών υπέστη μείωση κατ' όγκο κατά 6,3 % μεταξύ του 1986 και του τέλους της

περιόδου αναφοράς. Το μερίδιο αγοράς των κοινοτικών παραγωγών αυξήθηκε κατά 4,8 % κατ' όγκο κατά την ίδια αυτή περίοδο.

- 76 Το Πρωτοδικείο εκτιμά συνεπώς ότι το γεγονός ότι η διαπίστωση που περιέχεται στο σημείο 27 δεν είναι πλήρης μπορούσε να νοθεύσει την εκ μέρους του Συμβουλίου αξιολόγηση της ζημίας που προξενούσαν οι εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ.

Σημείο 29

- 77 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι με το σημείο αυτό διαπιστώθηκε ότι «η κοινοτική παραγωγή παρέμεινε σχετικά σταθερή μεταξύ του 1986 και του τέλους της περιόδου έρευνας».
- 78 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι από τους πίνακες που παρατέθηκαν ανωτέρω στη σκέψη 9 προκύπτει ότι οι πωλήσεις έσφαιρων τριβένων των κοινοτικών παραγωγών αυξήθηκαν μεταξύ του 1986 και του τέλους της περιόδου αναφοράς κατά 14,8 % κατ' όγκο και κατά 12,5 % κατ' αξία. Εξάλλου, από τα στοιχεία που διαβίβασε στην Επιτροπή η Koyo Seiko με έγγραφο της 5ης Δεκεμβρίου 1991 προκύπτει ότι η χρησιμοποίηση των κοινοτικών ικανοτήτων παραγωγής αυξήθηκε από 74,38 σε 82,27 % κατά την ίδια περίοδο και ότι η αξία των κοινοτικών αποθεμάτων μειώθηκε από 114,53 σε 84,72 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα και ο όγκος τους από 58,82 σε 54,02 εκατομμύρια τεμάχια.
- 79 Βάσει των στοιχείων αυτών το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η άποψη που διατυπώνει το Συμβούλιο στο σημείο 29, ότι δηλαδή η κοινοτική παραγωγή παρέμεινε σχετικά σταθερή, δεν περιγράφει ορθά την εξέλιξη της παραγωγής αυτής και συνεπώς ενέχει πραγματική πλάνη.

Σημείο 30

- 80 Στο σημείο αυτό το Συμβούλιο εκθέτει ότι η συνολική αξία των πωλήσεων της κοινοτικής βιομηχανίας αυξήθηκε κατά 12,5 % μεταξύ του 1986 και του τέλους της περιόδου έρευνας και ότι «ωστόσο η αύξηση αυτή είναι μικρότερη από τη συνολική αύξηση στην αγορά».
- 81 Πρέπει να τονισθεί ότι από τους πίνακες που παρατέθηκαν ανωτέρω στη σκέψη 9 προκύπτει ότι η συνολική αύξηση στην αγορά (κατ' αξία) ανερχόταν σε 9,7 %. Κατά συνέπεια, αντίθετα απ' ό,τι αναφέρεται στο σημείο 30, η συνολική αύξηση των πωλήσεων της κοινοτικής βιομηχανίας υπερέβη τη συνολική αύξηση στην αγορά.
- 82 Κατά συνέπεια, και το σημείο 30 ενέχει πραγματική πλάνη.
- 83 Το Συμβούλιο πάντως εξήγησε κατά την προφορική διαδικασία ότι, αν στην κοινοτική παραγωγή περιληφθεί η «ιαπωνική παραγωγή εντός Ευρώπης», δηλαδή η παραγωγή των κοινοτικών παραγωγών των οποίων το κεφάλαιο ελέγχεται πλήρως ή κατά πλειοψηφία από Ιάπωνες εξαγωγείς, η συνολική αύξηση στην αγορά υπερβαίνει το 12,5 %. Το Πρωτοδικείο εκτιμά πάντως ότι ο ισχυρισμός αυτός, η ορθότητα του οποίου δεν αποδεικνύεται από κανένα συγκεκριμένο αριθμητικό στοιχείο και κανένα έγγραφο, δεν μπορεί να αναιρέσει μια διαπίστωση που στηρίζεται σε συγκεκριμένα στοιχεία, των οποίων η ορθότητα δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους, όπως είναι τα στοιχεία των πινάκων που παρατέθηκαν ανωτέρω στη σκέψη 9.

Σημείο 31

- 84 Πρέπει να υπομνησθεί ότι στο σημείο αυτό το Συμβούλιο εκθέτει ότι, όσον αφορά την αξία, το μερίδιο αγοράς της κοινοτικής βιομηχανίας περιορίστηκε,

αν ληφθούν υπόψη οι πωλήσεις τριβέων τους οποίους παράγαγε η βιομηχανία τριβέων στην Κοινότητα μεταξύ του 1986 και της περιόδου έρευνας, από 75,1 σε 72,9 %.

- 85 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει πάντως ότι από τους πίνακες που παρατέθηκαν ανωτέρω στη σκέψη 9 προκύπτει ότι κατά την περίοδο αυτή το μερίδιο αγοράς (κατ' αξία) της κοινοτικής παραγωγής αυξήθηκε από 75,1 σε 77,1 %.
- 86 Το Συμβούλιο αποπειράται να δικαιολογήσει την προφανή αυτή αντιφατικότητα ισχυριζόμενο ότι για την περίοδο αναφοράς δεν περιέλαβε στην κοινοτική παραγωγή την ιαπωνική παραγωγή εντός Ευρώπης.
- 87 Εντούτοις, ενδείκνυται η παρατήρηση ότι από την επικεφαλίδα του πίνακα «Πωλήσεις σε εκατομμύρια ECU» (βλ. ανωτέρω σκέψη 9) προκύπτει ότι η προσαρμογή αυτή δεν έγινε μόνον για την περίοδο αναφοράς. Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η επικεφαλίδα του πίνακα «Συνολική αγορά ΕΚ χωρίς την εντός Ευρώπης ιαπωνική παραγωγή» καλύπτει όλα τα στοιχεία του πίνακα και όχι μόνον τα στοιχεία που αφορούν την περίοδο αναφοράς. Κατά συνέπεια, το μερίδιο αγοράς της κοινοτικής παραγωγής, στην οποία δεν περιλαμβάνεται η ιαπωνική παραγωγή εντός Ευρώπης, ανερχόταν σε 75,1 % το 1986 και σε 77,1 % κατά την περίοδο αναφοράς.
- 88 Το Πρωτοδικείο εκτιμά συνεπώς ότι η εξήγηση του Συμβουλίου σχετικά με τα μερίδια αγοράς που παρατίθενται στο σημείο 31 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού, δηλαδή ότι για την περίοδο αναφοράς δεν περιέλαβε στην κοινοτική παραγωγή την εντός Ευρώπης ιαπωνική παραγωγή, περιάγει σε πλάνη.
- 89 Βάσει της υποσημείωσης που περιλαμβάνεται στον πίνακα «Πωλήσεις σε εκατομμύρια ECU» (βλ. ανωτέρω σκέψη 9) το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το Συμβούλιο, για να καταλήξει, στο σημείο 31 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού, ότι το μερίδιο αγοράς της κοινοτικής βιομηχανίας ανερχόταν

χόταν σε 72,9 % κατά την περίοδο αναφοράς, εξομοίωσε την ιαπωνική παραγωγή εντός Ευρώπης προς ιαπωνικές εισαγωγές. Αν δηλαδή η αξία της ιαπωνικής παραγωγής εντός της Ευρώπης, η οποία ανερχόταν, όπως προκύπτει από την ανωτέρω υποσημείωση, σε 68,5 εκατομμύρια ECU κατά την περίοδο αναφοράς, προστεθεί στην αξία των ιαπωνικών εισαγωγών στην Κοινότητα κατά την ίδια περίοδο, ίση με 70,5 εκατομμύρια ECU, η συνολική αξία των ιαπωνικών «εισαγωγών» κατά την περίοδο αναφοράς ανέρχεται σε 139 εκατομμύρια ECU. Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η αξία της συνολικής αγοράς αυξάνει κατ' ανάγκη κατά το ίδιο ποσό (1 196,4 εκατομμύρια ECU + 68,5 εκατομμύρια ECU) και φθάνει, εφόσον γίνει η σχετική προσαρμογή, στο ποσό των 1 264,9 εκατομμυρίων ECU. Τα μερίδια αγοράς διαμορφώνονται τότε στα επίπεδα που μνημονεύονται στην υποσημείωση του προαναφερθέντος πίνακα, δηλαδή σε 11 % για τις ιαπωνικές εισαγωγές και σε 72,9 % για τους κοινοτικούς παραγωγούς.

- 90 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει στη συνέχεια ότι το μερίδιο αγοράς που μνημονεύεται στο σημείο 31 για το έτος 1986, δηλαδή 75,1 %, υπολογίστηκε, αντίθετα, χωρίς να πραγματοποιηθεί η ανωτέρω προσαρμογή, δηλαδή χωρίς να εξομοιωθεί η ιαπωνική παραγωγή εντός Ευρώπης προς ιαπωνικές εισαγωγές. Η υποσημείωση στον εν λόγω πίνακα αφορά μόνον την περίοδο αναφοράς.
- 91 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το μερίδιο αγοράς της κοινοτικής βιομηχανίας κατά το έτος 1986, το οποίο μνημονεύεται στο σημείο 31 των αιτιολογικών σκέψεων, δεν υπολογίστηκε επί της ίδιας βάσεως όπως το μερίδιο αγοράς για την περίοδο αναφοράς και ότι όποιο συμπέρασμα και αν συναχθεί από τη σύγκριση των αριθμητικών αυτών στοιχείων σχετικά με την εξέλιξη της αγοράς θα στηρίζεται επί εσφαλμένης βάσεως. Εξάλλου, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι από τον πίνακα «Πωλήσεις σε εκατομμύρια ECU» (βλ. ανωτέρω σκέψη 9) προκύπτει ότι η αξία του μεριδίου αγοράς της κοινοτικής βιομηχανίας, αν υπολογισθεί με την ίδια μέθοδο για το 1986 και για την περίοδο αναφοράς, σημείωσε αύξηση από 75,1 σε 77,1 %.
- 92 Κατά συνέπεια, η διαπίστωση που περιέχεται στο σημείο 31 των αιτιολογικών σκέψεων, ότι δηλαδή το μερίδιο αγοράς της κοινοτικής βιομηχανίας μειώθηκε από 75,1 σε 72,9 % μεταξύ του 1986 και του τέλους της περιόδου έρευνας, ενέχει νομική πλάνη.

Συμπέρασμα ως προς την κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας: σημείο 32

93 Το σημείο 32 διασαφηνίζει ότι, «μετά από εξέταση των ανωτέρω δεικτών, το Συμβούλιο συνάγει το συμπέρασμα ότι, ενώ τα εν ισχύ μέτρα είχαν ορισμένες επιπτώσεις, η κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας εξακολουθεί να είναι σχετικά ασθενής». Πρέπει να τονισθεί ότι το συμπέρασμα αυτό στηρίζεται στις προηγούμενες διαπιστώσεις, δηλαδή στην αύξηση των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ (σημείο 27), στο γεγονός ότι, «μολονότι οι τιμές των ιαπωνικών εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο πρακτικής ντάμπινγκ αυξήθηκαν, ενώ μειώθηκαν οι τιμές της κοινοτικής βιομηχανίας, εξακολουθούν να πωλούνται οι ιαπωνικές εισαγωγές σε τιμές χαμηλότερες από τις κοινοτικές» (σημείο 28), στο γεγονός ότι η κοινοτική παραγωγή παρέμεινε σχετικά σταθερή (σημείο 29), στο γεγονός ότι ο βαθμός αυξήσεως των πωλήσεων της κοινοτικής βιομηχανίας ήταν μικρότερος από τον βαθμό αυξήσεως στην αγορά (σημείο 30) και στη μείωση του μεριδίου αγοράς από 75,1 σε 72,9 % (σημείο 31).

94 Ανωτέρω αποδείχθηκε όμως ότι τα σημεία 27, 29, 30 και 31 περιέχουν διαπιστώσεις που συνιστούν πλάνη ή περιάγουν σε πλάνη. Το Πρωτοδικείο εκτιμά συνεπώς ότι το συμπέρασμα του Συμβουλίου, το οποίο εκτίθεται στο σημείο 32 των αιτιολογικών σκέψεων, ενέχει και αυτό πραγματική και νομική πλάνη, καθόσον στηρίζεται στις ανωτέρω διαπιστώσεις.

95 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι το συμπέρασμα που παρατίθεται στο σημείο 32 των αιτιολογικών σκέψεων πρέπει να αξιολογηθεί βάσει αφενός των στοιχείων των πινάκων που παρατέθηκαν ανωτέρω στη σκέψη 9 και αφετέρου των στοιχείων που προσκόμισαν οι διάδικοι κατά την έγγραφη διαδικασία και των οποίων η ορθότητα δεν αμφισβητήθηκε. Προς τούτο πρέπει να υπομνησθεί ότι από τους προπαρατεθέντες πίνακες προκύπτει ότι η κοινοτική βιομηχανία εξελίχθηκε ως εξής μεταξύ του 1986 και του τέλους της περιόδου αναφοράς: το μερίδιο αγοράς της κοινοτικής βιομηχανίας αυξήθηκε κατά 2,7 % κατ' αξία και κατά 4,8 % κατ' όγκο· το μερίδιο αγοράς των ιαπωνικών εισαγωγών μειώθηκε κατά 1,7 % κατ' αξία και κατά 6,3 % κατ' όγκο· η αύξηση των πωλήσεων της κοινοτικής βιομηχανίας (14,8 % κατ' όγκο και 12,5 % κατ' αξία) ήταν μεγαλύτερη από τη συνολική αύξηση στην αγορά (9,5 % κατ' όγκο και 9,7 % κατ' αξία). Επιπλέον, από τα έγγραφα της Επιτροπής της 5ης Δεκεμβρίου και της 11ης Δεκεμβρίου 1991 (βλ. ανωτέρω σκέψη 9) προκύ-

πτεi ότι η κοινοτική βιομηχανία πραγματοποίησε, κατά την περίοδο αναφοράς, κέρδη ανερχόμενα στο 4,3 % περίπου του κύκλου εργασιών της. Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το τελευταίο αυτό στοιχείο δείχνει επίσης, αν συσχετισθεί με τον ισχυρισμό της καταγγέλλουσας FEBMA, ότι η κοινοτική βιομηχανία δεν πραγματοποίησε κέρδη το 1986 και το 1987, ισχυρισμό που περιέχεται στο σημείο 3.4 του εγγράφου που απέστειλε στις 7 Ιουνίου 1990 στην Επιτροπή και του οποίου η ορθότητα δεν αμφισβητήθηκε από τους άλλους διαδίκους, ότι η εξέλιξη υπήρξε θετική για την κοινοτική βιομηχανία. Τέλος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από τα στοιχεία που διαβίβασε η Επιτροπή στην Κογο Seiko με το έγγραφο της 5ης Δεκεμβρίου 1991 προκύπτει ότι η χρησιμοποίηση των κοινοτικών ικανοτήτων παραγωγής σημείωσε αύξηση από 74,38 σε 82,27 % και ότι η αξία των κοινοτικών αποθεμάτων μειώθηκε από 114,53 σε 84,72 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα και ο όγκος τους από 58,82 σε 54,02 εκατομμύρια τεμάχια.

- 96 Από την ανωτέρω ανάλυση προκύπτει ότι το παρατιθέμενο στο σημείο 32 των αιτιολογικών σκέψεων συμπέρασμα ότι «η κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας εξακολουθεί να είναι σχετικά ασθενής» δεν συνάγεται ούτε από τα σημεία 27, 29, 30 και 31 ούτε από κανένα άλλο στοιχείο της δικογραφίας.

Σημείο 35

- 97 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το Συμβούλιο, προκειμένου να αποδείξει ότι επέκειτο η επέλευση ζημίας, θεώρησε ως δεδομένο ότι η οικεία βιομηχανία βρισκόταν σε φάση υφέσεως.
- 98 Το Πρωτοδικείο εντούτοις εκτιμά ότι από το άρθρο 4, παράγραφος 1, τελευταίο εδάφιο, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι αυτού του είδους οι παράγοντες δεν μπορούν να λαμβάνονται υπόψη κατά την εξακρίβωση της υπάρξεως ζημίας ή κινδύνου ζημίας. Η διάταξη αυτή προβλέπει συγκεκριμένα ότι

«οι ζημιές που προκαλούνται από άλλους παράγοντες, όπως είναι (...) η μείωση της ζήτησης, και οι οποίες (...) ασκούν ομοίως δυσμενή επίδραση επί του κοινοτικού κλάδου παραγωγής δεν πρέπει να αποδίδονται στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων».

- 99 Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο υπέπεσε σε νομική πλάνη, καθόσον στο σημείο 35 των αιτιολογικών σκέψεων στηρίχθηκε στην ύπαρξη φάσεως υφέσεως, προκειμένου να εκτιμήσει αν οι εισαγωγές των οικείων προϊόντων που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ συνιστούσαν κίνδυνο προκλήσεως ζημίας, υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

Σημείο 36

- 100 Στο σημείο αυτό το Συμβούλιο εκθέτει ότι, αν παύσει η εφαρμογή των μέτρων, είναι πιθανή η αύξηση του όγκου των εισαγωγών στην Κοινότητα, επειδή οι ιαπωνικές εξαγωγές προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής επιβαρύνονται με «υψηλούς» δασμούς αντιντάμπινγκ.
- 101 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει κατ' αρχάς ότι ο επίδικος κανονισμός δεν παρέχει κανένα συγκεκριμένο στοιχείο σχετικά με τους δασμούς αντιντάμπινγκ που είχαν επιβάλει οι Ηνωμένες Πολιτείες στα οικεία προϊόντα, μολονότι το στοιχείο αυτό δεν είναι από καμία άποψη απόρρητο.
- 102 Στη συνέχεια επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως προκύπτει από την αίτηση επανεξετάσεως που υπέβαλε στις 27 Δεκεμβρίου 1988 η FEBMA, το Department of Commerce επέβαλε, με απόφαση της 27ης Οκτωβρίου 1988, δασμό αντιντάμπινγκ, μεταξύ άλλων, επί των εισαγωγών ένσφαιρων τριβέων της Koyo Seiko και της NTN, ο οποίος ανερχόταν σε 73,65 και σε 25,85 % αντίστοιχα. Ο δασμός που ίσχυε για τα προϊόντα των άλλων ιαπωνικών εταιριών, οι οποίες

δεν αναφέρονταν ονομαστικά στην απόφαση, ανερχόταν σε 44,70 %. Κανείς από τους διαδίκους δεν αμφισβήτησε την ορθότητα των στοιχείων που περιέχονταν στην αίτηση επανεξετάσεως σχετικά με το ύψος των αμερικανικών δασμών.

- 103 Οι προσφεύγουσες, οι οποίες δεν αμφισβητούν ότι οι δασμοί που ίσχυαν κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως επανεξετάσεως ήσαν υψηλοί, φρονούν εντούτοις ότι οι δασμοί που ίσχυαν κατά τον χρόνο εκδόσεως του επίδικου κανονισμού, δηλαδή τον Σεπτέμβριο 1992, για τους Ιάπωνες παραγωγούς που εξάγουν επίσης ένσφαιρους τριβείς προς την Κοινότητα κυμαίνονταν από 2,24 έως 7,86 % και συνεπώς δεν μπορούσαν να χαρακτηρίζονται πλέον ως υψηλοί και να θεωρείται συνακόλουθα ότι θα μπορούσαν να έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση των ιαπωνικών εξαγωγών προς την Κοινότητα, αν καταργούνταν τα κοινοτικά μέτρα.
- 104 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ που επέβαλε ο κανονισμός 1739/85 για τους ένσφαιρους τριβείς, οι οποίοι κυμαίνονταν από 1,2 έως 21,7 %, ήσαν κατά πολύ χαμηλότεροι των αμερικανικών δασμών που επιβλήθηκαν στις 27 Οκτωβρίου 1988. Αν, όπως ισχυρίζεται το Συμβούλιο, τα περιθώρια κέρδους της βιομηχανίας ένσφαιρων τριβέων είναι στενά και συνεπώς κάθε αύξηση του κόστους επηρεάζει άμεσα το εμπόριο, η επιβολή υψηλών αμερικανικών δασμών τον Οκτώβριο 1988 θα έπρεπε να προκαλέσει, λόγω εκτροπής του ρού του εμπορίου, σημαντική αύξηση των ιαπωνικών εισαγωγών στην Κοινότητα.
- 105 Αν όμως συγκριθούν, βάσει των στοιχείων που περιέχονται στους πίνακες που παρατέθηκαν ανωτέρω στη σκέψη 9, οι ιαπωνικές εισαγωγές ένσφαιρων τριβέων στην Κοινότητα το 1988 (έτος κατά το οποίο οι αμερικανικοί δασμοί που επιβλήθηκαν στις 27 Οκτωβρίου 1988 ίσχυσαν επί δύο μήνες) προς τις εισαγωγές που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς (κατά τη διάρκεια της οποίας οι ίδιοι αμερικανικοί δασμοί ίσχυσαν επί πέντε μήνες), διαπιστώνεται κατ' ανάγκη ότι το μερίδιο της κοινοτικής αγοράς που κάλυψαν οι ιαπωνικές εισαγωγές μειώθηκε κατά 0,1 % κατ' όγκο και παρέμεινε αμετά-

βλητο κατ' αξία. Κατά συνέπεια, αφού δεν υπάρχει κανένα άλλο συγκεκριμένο στοιχείο επ' αυτού, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η επιβολή υψηλών δασμών αντιντάμπινγκ στις Ηνωμένες Πολιτείες είχε αμελητέα απλώς αποτελέσματα επί της κοινοτικής αγοράς. Επιπλέον, συνάγεται κατ' ανάγκη το συμπέρασμα ότι οι αμερικανικοί δασμοί που ίσχυαν κατά τον χρόνο εκδόσεως του επίδικου κανονισμού (2,24 έως 7,86 % κατά τις προσφεύγουσες, ενώ το Συμβούλιο ανέφερε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι ο μέσος όρος των δασμών ήταν 7,5 %) ήταν κατά πολύ χαμηλότεροι από τους αμερικανικούς δασμούς που ίσχυαν κατά τον χρόνο καταθέσεως της αιτήσεως επανεξετάσεως από τη FEBMA (73,65 % για την Koyo Seiko, 25,85 % για τη NTN, 43,47 % για τη Nachi, 58,32 % για τη NSK και 44,70 % για τους λοιπούς παραγωγούς).

- 106 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι ο φόβος που εξέφρασε το Συμβούλιο σχετικά με το ενδεχόμενο εκτροπής των ιαπωνικών εξαγωγών προς την Κοινότητα ήταν καθαρά θεωρητικός και δεν μπορεί να θεμελιώσει τη διαπίστωση περί υπάρξεως κινδύνου ζημίας, υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, δεδομένου μάλιστα ότι η έννοια αυτή πρέπει να ερμηνεύεται βάσει του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1979, και συγκεκριμένα του άρθρου 3, παράγραφος 6, του κώδικα αυτού. Επιβάλλεται δηλαδή η διαπίστωση ότι το σημείο 36 των αιτιολογικών σκέψεων δεν βασίζεται σε γεγονότα, όπως απαιτείται κατά το άρθρο 3, παράγραφος 6, του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1979, αλλά «μόνο σε ισχυρισμούς, εικασίες ή μακρινές πιθανότητες».

Σημείο 37

- 107 Στο σημείο αυτό το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, «δεδομένου ότι οι Ιάπωνες παραγωγοί έχουν διευρύνει την παραγωγική τους ικανότητα στην Ιαπωνία, ενώ η κατανάλωση στην Κοινότητα δεν έχει αυξηθεί, είναι δυνατόν να υποτεθεί ότι, χωρίς την εφαρμογή μέτρων, οι ιαπωνικές εξαγωγές προς την Κοινότητα πρόκειται να αυξηθούν».
- 108 Πρέπει να τονισθεί ότι στον επίδικο κανονισμό δεν αναφέρεται ούτε καν κατά προσέγγιση ο βαθμός αύξησεως της εν λόγω ιαπωνικής παραγωγής. Εξάλλου, δεν αποκλείεται ότι η αύξηση της παραγωγικής ικανότητας των Ιαπώνων παραγωγών οφειλόταν σε αύξηση της καταναλώσεως ένσφαιρων τριβέων εντός

της ιαπωνικής αγοράς ή εντός των αγορών τρίτων χωρών. Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει πάντως ότι ούτε το σημείο 37 των αιτιολογικών σκέψεων ούτε κανένα από τα έγγραφα που προσκόμισαν οι διάδικοι περιέχει την παραμικρή ένδειξη σχετικά με την κατανάλωση των οικείων προϊόντων εντός της ιαπωνικής αγοράς ή εντός άλλων αγορών.

109 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι θα μπορούσε να γίνει λόγος για κίνδυνο αύξησεως γενικά των ιαπωνικών εξαγωγών και ειδικά προς την Κοινότητα μόνον εφόσον είχε αποδειχθεί ότι η προαναφερθείσα αύξηση παραγωγικής ικανότητας δεν οφειλόταν σε αύξηση της εσωτερικής καταναλώσεως στην Ιαπωνία ή σε άλλη τρίτη χώρα. Μόνο δηλαδή στην περίπτωση αυτή οι Ιάπωνες παραγωγοί, οι οποίοι θα ήσαν αναγκασμένοι να αναζητήσουν εξαγωγικές αγορές για το υπερβάλλον της παραγωγής τους, θα μπορούσαν να αποπειραθούν, αν δεν υπήρχε επαρκής ζήτηση σε άλλες χώρες, να αυξήσουν τις εξαγωγές τους προς την Κοινότητα, εφαρμόζοντας, μεταξύ άλλων, πρακτικές ντάμπινγκ.

110 Κατά συνέπεια, το σημείο 37, το οποίο βασίζει τη διαπίστωση υπάρξεως κινδύνου αύξησεως των ιαπωνικών εξαγωγών προς την Κοινότητα αφενός στην αύξηση της παραγωγικής ικανότητας των Ιαπώνων παραγωγών και αφετέρου στη μη αύξηση της καταναλώσεως εντός της Κοινότητας, είναι υπερβολικά αδύναμο και δεν μπορεί να θεμελιώσει το συμπέρασμα του Συμβουλίου ότι υφίσταται κίνδυνος ζημίας εν προκειμένω.

Επιπτώσεις επί της διαπιστώσεως υπάρξεως κινδύνου ζημίας

111 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται, στο σημείο 38 των αιτιολογικών σκέψεων, ότι «λαμβάνοντας υπόψη τους ανωτέρω παράγοντες διαπιστώνεται με σαφήνεια ότι η κοινοτική βιομηχανία πρόκειται να υποστεί σημαντική ζημία λόγω των εισαγω-

γών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ στην περίπτωση της λήξης ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ» και καταλήγει, στο σημείο 39, στο συμπέρασμα ότι «η κατάργηση των εφαρμοζόμενων μέτρων αντιντάμπινγκ θα συνεπαγόταν την εκ νέου πρόκληση σημαντικής ζημίας.»

- 112 Από την ανωτέρω ανάλυση προκύπτει ότι όλα ανεξαρτήτως τα σημεία 27, 29, 30, 31, 32, 35, 36 και 37 περιέχουν διαπιστώσεις που ενέχουν πραγματικές ή νομικές πλάνες ή περιάγουν σε πλάνη, λόγω του ότι δεν είναι πλήρεις. Κατά συνέπεια, το συμπέρασμα του Συμβουλίου, το οποίο εκτίθεται στο σημείο 39 των αιτιολογικών σκέψεων, δηλαδή ότι οι εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ συνιστούσαν κίνδυνο προκλήσεως σημαντικής ζημίας στην κοινοτική παραγωγή ένσφαιρων τριβέων, ενέχει και αυτό, καθόσον στηρίζεται στις ανωτέρω διαπιστώσεις, πραγματική και νομική πλάνη.
- 113 Στο σημείο αυτό του συλλογισμού του Πρωτοδικείου πρέπει να υπομνησθεί ότι οι προσφεύγουσες, οι οποίες ζητούν την ακύρωση κανονισμού αντιντάμπινγκ, μπορούν να υποβάλουν στην κρίση του κοινοτικού δικαστή όλα τα στοιχεία που καθιστούν δυνατή την εξακρίβωση του αν τα κοινοτικά όργανα τήρησαν τις διαδικαστικές εγγυήσεις που προβλέπονταν για τις προσφεύγουσες, αν διέπραξαν πρόδηλα νομικά ή πραγματικά σφάλματα και αν υπεισήλθαν στην αιτιολογία τους στοιχεία συνιστώντα κατάχρηση εξουσίας. Συναφώς ο κοινοτικός δικαστής, χωρίς να μπορεί να επέμβει στην εκτίμηση για την οποία αρμοδιότητα έχουν, σύμφωνα με τον βασικό κανονισμό, οι κοινοτικές αρχές, καλείται να ασκήσει τον έλεγχο για τον οποίο είναι κανονικά αρμόδιος, ενόψει της διακριτικής εξουσίας που απονέμεται στη δημόσια αρχή (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 4ης Οκτωβρίου 1983, 191/82, FEDIOL κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 2913, σκέψη 30, και της 20ής Μαρτίου 1985, 264/82, Timex κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 849, σκέψη 16).
- 114 Συναφώς επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι πραγματικές πλάνες στις οποίες υπέπεσε το Συμβούλιο έχουν ως αποτέλεσμα ότι εμφανίζονται κατά κανόνα τάσεις αντίθετες προς την πραγματική εξέλιξη της αγοράς. Στο σημείο 29 π.χ. αναφέρεται ότι η κοινοτική παραγωγή παρέμεινε σχετικά σταθερή μεταξύ του 1986 και του τέλους της περιόδου έρευνας, ενώ στην πραγματικότητα αυξήθηκε· στο σημείο 30 διευκρινίζεται ότι η αύξηση της συνολικής αξίας των πωλήσεων της

κοινοτικής βιομηχανίας ήταν μικρότερη από τη συνολική αύξηση στην αγορά, ενώ στην πραγματικότητα ήταν μεγαλύτερη με το σημείο 31 προστίθεται ότι, όσον αφορά την αξία, το μερίδιο αγοράς της κοινοτικής βιομηχανίας ένσφαιρων τριβέων μειώθηκε μεταξύ του 1986 και του τέλους της περιόδου έρευνας, όσον αφορά τις πωλήσεις, από 75,1 σε 72,9 %, ενώ στην πραγματικότητα αυξήθηκε από 75,1 σε 77,1 %. Επιπλέον, το σημείο 35 ενέχει νομική πλάνη, καθόσον λαμβάνει υπόψη, για την εκτίμηση της ζημίας, ένα στοιχείο που δεν είναι κρίσιμο.

- 115 Βάσει των στοιχείων αυτών και λαμβάνοντας υπόψη, επιπλέον, ότι οι διαπιστώσεις που διατυπώθηκαν με τα σημεία 27, 32, 36 και 37 περιάγουν σε πλάνη ή είναι ανακριβείς, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι ενδέχεται το Συμβούλιο να μην κατέληγε στο συμπέρασμα ότι υπήρχε κίνδυνος ζημίας, αν δεν είχε υποπέσει στις ανωτέρω εξετασθείσες πραγματικές ή νομικές πλάνες. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνουν δεκτά τα αιτήματα των προσφευγουσών και να ακυρωθεί ο επίδικος κανονισμός, καθόσον τις αφορά.
- 116 Υπό τις περιστάσεις της προκειμένης υποθέσεως, το Πρωτοδικείο εκτιμά επίσης ότι πρέπει να εξετασθεί ο λόγος ακυρώσεως που αφορά την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 9, στοιχείο α', του κανονισμού 2423/88.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αφορά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 9, στοιχείο α', του κανονισμού 2423/88

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

- 117 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι ο επίδικος κανονισμός αντιβαίνει προς το άρθρο 7, παράγραφος 9, στοιχείο α', του κανονισμού 2423/88, καθόσον δεν παρέχει επαρκείς λόγους για τη μη τήρηση της συνήθους προθεσμίας ενός έτους, την οποία προβλέπει το άρθρο αυτό. Οι προσφεύγουσες παρατηρούν

ότι, μολονότι η προθεσμία ενός έτους δεν είναι δεσμευτική, η διαδικασία δεν μπορεί να παρατείνεται πέρα από ένα εύλογο χρονικό διάστημα (απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Μαΐου 1989, 246/87, Continentale Produkten-Gesellschaft, Συλλογή 1989, σ. 1151, σκέψη 8). Κατά τις προσφεύγουσες όμως, το Συμβούλιο δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμο τους λόγους για τους οποίους η διαδικασία διήρκεσε επί 41 μήνες.

- 118 Κατά το Συμβούλιο, η προθεσμία ενός έτους που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 9, στοιχείο α', του κανονισμού 2423/88 δεν είναι δεσμευτική. Το Συμβούλιο φρονεί ότι το συμπέρασμα αυτό προκύπτει ούτως ή άλλως από το γράμμα της εν λόγω διατάξεως, όπου διευκρινίζεται ότι η διαδικασία ολοκληρώνεται «κανονικά» εντός προθεσμίας ενός έτους. Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι ένας από τους λόγους για τους οποίους η παρούσα έρευνα διήρκεσε περισσότερο απ' ό,τι οι προηγούμενες έρευνες είναι ότι η Επιτροπή επανεξέτασε το 1990 το ζήτημα της αποδοτικότητας της κοινοτικής παραγωγής. Το Συμβούλιο προσθέτει ότι το Δικαστήριο δέχθηκε με την απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 1989, C-121/86, Ανώνυμος Εταιρία Επιχειρήσεων Μεταλλευτικών Βιομηχανικών και Ναυτιλιακών ΑΕ κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1989, σ. I-3919, σκέψεις 22 έως 23), ότι μια έρευνα που είχε διαρκέσει τέσσερα έτη δεν συνιστούσε παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 9, στοιχείο α', του κανονισμού 2423/88.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 119 Επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι το άρθρο 7, παράγραφος 9, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι η έρευνα «ολοκληρώνεται κανονικά εντός προθεσμίας ενός έτους μετά την έναρξη της διαδικασίας». Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η προθεσμία αυτή είναι ενδεικτική και όχι δεσμευτική (προαναφερθείσα απόφαση Continentale Produkten-Gesellschaft, σκέψη 8, και προαναφερθείσα απόφαση Ανώνυμος Εταιρία Επιχειρήσεων Μεταλλευτικών Βιομηχανικών και Ναυτιλιακών ΑΕ κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 22). Πρέπει πάντως να διευκρινισθεί ότι η διαδικασία δεν μπορεί να παρατείνεται πέρα από ένα εύλογο χρονικό διάστημα, το οποίο εκτιμάται σε συνάρτηση με τις περιστάσεις κάθε υποθέσεως (προαναφερθείσα απόφαση Continentale Produkten-Gesellschaft, σκέψη 8, και προαναφερθείσα απόφαση Ανώνυμος Εταιρία Επιχειρήσεων Μεταλλευτικών Βιομηχανικών και Ναυτιλιακών ΑΕ κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 22).

- 120 Εν προκειμένω επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η διάρκεια της διαδικασίας επανεξετάσεως, η οποία κατέληξε στην έκδοση του επίδικου κανονισμού, διήρκεσε 41 μήνες, δηλαδή από τον Μάιο του 1989 μέχρι τις 28 Σεπτεμβρίου 1992. Συνεπώς πρέπει να εξετασθεί αν, υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, η διαδικασία παρατάθηκε πέρα από ένα εύλογο χρονικό διάστημα, κατά την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου.
- 121 Συναφώς επιβάλλεται η παρατήρηση ότι το Συμβούλιο, στο σημείο 8 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού, προβάλλει ως δικαιολογία για τη μακρά αυτή διάρκεια, πρώτον, το γεγονός ότι τα στοιχεία που έπρεπε να συγκεντρωθούν και να εξετασθούν ήσαν περίπλοκα και, δεύτερον, το γεγονός ότι για την ολοκλήρωση της έρευνας έπρεπε να εξετάσει νέα ζητήματα, τα οποία προέκυψαν κατά τη διαδικασία και δεν ήταν δυνατόν να προβλεφθούν εξαρχής. Κατά την έγγραφη διαδικασία το Συμβούλιο διευκρίνισε, επί του τελευταίου αυτού σημείου, ότι το 1990 επανεξέτασε το ζήτημα κατά πόσον η κοινοτική παραγωγή ήταν αποδοτική.
- 122 Όσον αφορά τον πρώτο δικαιολογητικό λόγο, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι τα κοινοτικά όργανα άρχισαν να διεξάγουν έρευνες σε σχέση με τους ένσφαιρους τριβείς ήδη το 1976 (OJ 1976, C 268, σ. 2). Κατά συνέπεια, πρόκειται για τομέα τον οποίο γνώριζαν καλώς οι υπηρεσίες τους, πράγμα που έπρεπε να διευκολύνει την εν λόγω επανεξέταση. Επιπλέον, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι ο κανονισμός 1739/85, ο οποίος τροποποιήθηκε με τον επίδικο κανονισμό, εκδόθηκε επίσης κατόπιν επανεξετάσεως. Στις 21 Δεκεμβρίου 1984 δηλαδή η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3669/84, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ενσφαιρών τριβέων και τριβέων μετά κωνικών κυλίνδρων καταγωγής Ιαπωνίας (ΕΕ L 340, σ. 37), αφού επανεξέτασε την απόφαση 81/406/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 4ης Ιουνίου 1981, περί αποδοχής αναλήψεων υποχρεώσεων σχετικά με την έρευνα αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές ενσφαιρών τριβέων και τριβέων μετά κωνικών κυλίνδρων καταγωγής Ιαπωνίας, Πολωνίας, Ρουμανίας και Σοβιετικής Ενώσεως και περί περατώσεως της έρευνας αυτής (ΕΕ L 152, σ. 44). Στη συνέχεια το Συμβούλιο επέβαλε οριστικούς δασμούς, εκδίδοντας στις 24 Ιουνίου 1985 τον κανονισμό 1739/85. Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η επανεξέταση που κατέληξε στην έκδοση του κανονισμού 3669/84, της 21ης Δεκεμβρίου 1984, που προαναφέρθηκε, διήρκεσε δέκα μήνες, μολοντί αφορούσε μεγαλύτερη κατηγορία προϊόντων, και συγκεκριμένα τους ένσφαιρους τριβείς και τους τριβείς με κωνικούς κυλίνδρους καταγωγής Ιαπωνίας, δηλαδή διήρκεσε πολύ λιγότερο απ' ό,τι η διαδικασία

επανεξετάσεως που κατέληξε στην έκδοση του επίδικου κανονισμού, ο οποίος αφορούσε μόνο τους ένσφαιρους τριβείς Ιαπωνίας με μέγιστη διάμετρο υπερβαίνουσα τα 30 mm.

- 123 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι, υπό τις περιστάσεις αυτές, το Συμβούλιο δεν μπορεί να στηριχθεί στο γεγονός ότι τα στοιχεία που έπρεπε να συγκεντρωθούν και να εξετασθούν ήταν περίπλοκα, προκειμένου να δικαιολογήσει ότι η διαδικασία διήρκεσε εν προκειμένω περισσότερο από τρία έτη. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η επανεξέταση και μόνο του κατά πόσον η κοινοτική παραγωγή ήταν αποδοτική δεν μπορεί να δικαιολογήσει τη μακρά αυτή διάρκεια.
- 124 Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμο ότι η διαδικασία επανεξετάσεως περατώθηκε εν προκειμένω εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος. Κατά συνέπεια, ο λόγος ακυρώσεως που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 9, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού είναι επίσης βάσιμος.
- 125 Από όλες τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το άρθρο 1 του επίδικου κανονισμού πρέπει να ακυρωθεί, καθόσον αφορά τις προσφεύγουσες, χωρίς να χρειάζεται το Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί των άλλων λόγων ακυρώσεως που προβάλλουν οι προσφεύγουσες ή να διατάξει τη διεξαγωγή αποδείξεων, όπως ζήτησε η Koyo Seiko στην υπόθεση T-165/94.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 126 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσα-

ντος διαδίκου. Επειδή το καθού ηττήθηκε και οι προσφεύγουσες είχαν ζητήσει να καταδικαστεί στα έξοδα, το καθού πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδα αυτά.

- 127 Όσον αφορά τις παρεμβαίνουσες στην υπόθεση Τ-165/94, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι δεν υπέβαλαν εγγράφως παρατηρήσεις. Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι οι παρεμβαίνουσες πρέπει, ενόψει του ότι τα αιτήματά τους δεν έγιναν δεκτά, να φέρουν τα δικά τους έξοδα. Η δε παρεμβαίνουσα στην υπόθεση Τ-163/94, η οποία μετέσχε στην έγγραφη διαδικασία, ανάγκασε την προσφεύγουσα να υποβληθεί σε ορισμένα έξοδα. Δεδομένου όμως ότι η προσφεύγουσα δεν ζήτησε την καταδίκη της παρεμβαίνουσας στα έξοδα που της προξένησε η παρέμβαση και δεδομένου ότι τα αιτήματά της παρεμβαίνουσας απορρίφθηκαν, τόσο η προσφεύγουσα όσο και η παρεμβαίνουσα πρέπει να φέρουν τα δικά τους έξοδα σχετικά με την παρέμβαση.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2849/92 του Συμβουλίου, της 28ης Σεπτεμβρίου 1992, περί τροποποιήσεως του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ κατά τις εισαγωγές εσφαίρων τριβέων (ρουλεμάν με σφαιρίδια), με μέγιστη διάμετρο υπερβαίνουσα τα 30 χιλιοστά, καταγωγής Ιαπωνίας, που**

έχει επιβληθεί με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1739/85, καθόσον επιβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ στις προσφεύγουσες.

2) Το Συμβούλιο θα φέρει τα έξοδά του και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγουσες, πλην των εξόδων της προσφεύγουσας στην υπόθεση T-163/94 που αφορούν την παρέμβαση και τα οποία θα φέρει η προσφεύγουσα. Καθεμία από τις παρεμβαίνουσες θα φέρει τα δικά της έξοδα.

Biancarelli

Schintgen

Briët

García-Valdecasas

Bellamy

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 2 Μαΐου 1995.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

J. Biancarelli